

*Călăușca*

# BIBLIOTECARULUI



*iulie · 1955*

# CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

## CUPRINSUL

	pag.
Fiecare tînăr cititor, purtător al insignei „Prieten al cărții”	1
<b>CONCURSUL PERMANENT PENTRU CITIREA LITERATURII DE CATRE TINERET „IUBIȚI CARTEA”</b>	
Pentru buna reușită a concursului	3
Pregătiri la o bibliotecă regională,	5
<b>DISCUȚII DESPRE CONSFĂTUIRI</b>	
Cititori, bibliotecari și scriitori.	6
<b>ORGANIZAREA FONDULUI DE CĂRȚI ȘI A CATALOAGELOR</b>	
Cataloagele bibliotecii noastre	8
Biblioteca în sprijinul planului de învățămînt	11
Ajutorul acordat cercetării științifice prin organizarea împrumutului între biblioteci	14
<b>DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE</b>	
Îndrumarea lecturii tinerilor cititori	16
<b>BIBLIOTECARI FRUNTAȘI ÎN SPRIJINUL LUCRĂRILOR AGRICOLE</b>	
Folosind agitația vizuală	19
În mijlocul țărănilor muncitori	20
Roadele acțiunilor de masă	21
* . . . . .	
Un sprijin prețios în munca cu cartea	23
<b>BIBLIOTECI SINDICALE</b>	
Munca cu cartea în stațiunile balneo-climaterice	25
<b>DIN CORESPONDENȚELE NOASTRE</b>	
Bibliotecile cluburilor minere din Valea Jiului	27
* . . . . .	
<b>BIBLIOGRAFIE</b>	
	28
<b>CALENDAR COMEMORATIV</b>	
Walt Whitman	31

ANUL VIII

Nr. 7

IULIE 1965

Redacția : București, Calea Rahovei Nr. 2-4 -



\* 5 5 0 0 1 5 4 0 4 \*

# Fiecare tinar cititor purtator al insignei PRIETEN al CĂRTII

Concursul „Iubiți cartea” urmărește să apropie cit mai mult de carte tineretul de la orașe și sate, să stimuleze interesul acestuia pentru tezaurul culturii omenesci adunat de veacuri, despre care marele Lenin a spus că, trebuie să fie neapărat însușit de acei care vor să devină comuniști, care vor să construiască o lume nouă.

Din Hotărîrea Biroului C.C. al U.T.M. ca și din Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea acestui concurs, se desprinde clar rolul deosebit de important ce-l vor avea bibliotecile de toate categoriile în buna lui desfășurare. În strînsă colaborare cu organizațiile de U.T.M. și cu membrii comisiilor de concurs, bibliotecarilor le revine sarcina de a munci în așa fel încît, prin mijlocirea concursului să stimuleze tot mai mulți tineri în folosirea cit mai largă a bogatelor fonduri de cărți de care dispun astăzi bibliotecile, îndrumîndu-i să-și petreacă timpul liber cu mai mult folos.

Majoritatea bibliotecarilor înțelegîndu-și menirea, depun o susținută activitate în cadrul comisiilor de concurs care au luat ființă în întreaga țară, popularizînd concursul în cercurile largi ale tinerilor cititori, totuși numai cîteva exemple.

Colectivul Bibliotecii Centrale Universitare din Iași a așșat în holul bibliotecii o frumoasă lozincă „Tineri și tinere participați cu toții la concursul pentru citit literatura „Iubiți cartea”. La serviciul împrumutului principal, cit și la secția împrumutului de la serviciul „actualizării” s-a pus un așș care anunță pe cititori: „Aici se fac înscrieri pentru concurs”. Totodată s-a așșat cîte un extras din Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea concursului. Un dosar cu lista bibliografică recomandată a și fost pus la dispoziția solicitanților. Nu e de loc întimplător că încă din primele zile, 60 de studenți au cerut să fie înscriși la concurs.

În altă parte a țării, la Oradea, biblioteca regională a organizat o consfătuire cu tinerii cititori în scopul popularizării Regulamentului și a condițiilor de participare la concurs. După terminarea consfăturii s-au înscriș peste 20 de tineri. Odată cu cartea împrumutată, s-a împărșit tinerilor cititori un imprimat în formă de fluturaș, care cuprîdea cărțile indicate în bibliografia obligatorie.

Un bun început se remarcă și la biblioteca raională din Cimpina, regiunea Ploești. Aici s-a trecut la organizarea unui colș al concursului, unde alături de cărți sint expuse și materialele apărute în legătură cu acesta.

Munca de organizare a concursului este încă pretutîndeni la început. Pentru a da rezultatele dorite, pentru ca într-adevăr nici un tînr să nu rămînă înafara concursului, trebuie să se creeze de pe acum cele mai bune condițiuni necesare bunei lui desfășurări.

Direcția Bibliotecilor din Ministerul Culturii a și luat unele măsuri în această privință. La consfătuirea ce a avut loc la București în zilele de 10 și 11 iunie a.c. cu directorii bibliotecilor regionale și îndrumătorii cu bibliotecile din cadrul Secțiilor culturale regionale, aceșștia au fost instruiți asupra sarcinilor ce revin bibliotecilor din rețeaua Ministerului Culturii în cadrul acestui concurs. De asemenea, Direcția Bibliotecilor a tipărit Regulamentul și bibliografia concursului în limbile romînă, maghiară, germană, sîrbă, precum și unele materiale de popularizare, ca așșe, semne de cărți etc. Secția Cultură de masă din C.C.S. a trimis instrucțiuni speciale Comitetelor centrale ale Uniunilor Sindicatelor și Consiliilor Sindicale Regionale asupra modului de organizare a concursului și a difuzat 50.000 de regulamente și bibliografii pentru uzul bibliotecilor sindicale. Ministerul Învățămîntului Public a dat îndrumări secțiilor de învățămînt ale Sfaturilor populare regionale asupra organizării concursului în bibliotecile școlare.

Ținînd seama de sarcinile pe care organele tutelare le-au trasat bibliotecilor din rețeaua lor, prima grijă a bibliotecarilor trebuie să fie completarea fondurilor cu cărțile indicate în lista bibliografică, îngrijindu-se din vreme să-și procure pe

acele care nu se află în biblioteci sau se găsesc într-un număr insuficient de exemplare. Aci, bibliotecarii trebuie să se asigure de sprijinul directorilor C.L.D.C. sau a responsabililor librăriilor centrale din raion — membrii ai comisiilor regionale și raionale (orășenești) de concurs. Aceștia trebuie să asigure aprovizionarea bibliotecilor cu cărțile necesare concursului. În ce privește bibliotecile de la sate și în special din G.A.C.-uri și cămine culturale, unde o mare parte a cărților indicate în bibliografia concursului lipsesc, un mare ajutor îl pot da bibliotecile regionale și raionale, biografia concursului lipsesc, un mare ajutor îl pot da bibliotecile regionale și raionale, prin trimiterea de biblioteci mobile care să cuprindă asemenea cărți. Un sprijin eficient îl pot da și bibliotecile științifice și bibliotecile mari sindicale prin patronarea bibliotecilor de la sate.

Pentru unele titluri ce nu se găsesc și care nu se pot procura, ar fi bine ca bibliotecarii să semnaleze acest fapt Direcției Bibliotecilor din Ministerul Culturii, pentru a se face propuneri în vederea retipăririi lor.

Inscrierea tinerilor la concurs impune mari sarcini bibliotecarilor. Ei trebuie să fină o evidență strictă a celor înscriși și să urmărească îndeaproape ca lectura cărților să se facă în timpul prevăzut de Regulament pentru căpătarea insignei de „Prieten al cărții”. În același timp, în cadrul discuțiilor purtate cu fiecare tiner în parte, bibliotecarii trebuie să le explice cu răbdare că esențialul nu constă în „înghițirea” a cât mai multor cărți, ci însușirea profundă a bogăției de idei cuprinse în paginile lor.

Folosirea pe o scară largă a unor manifestări de masă vii, interesante, ar slui nemijlocit acestui scop ca și acela de a forma din fiecare participant un cititor permanent al bibliotecii.

Cit de mult ar ajuta de pildă, tinerilor participanți la concurs să înțeleagă și să aprecieze opera marilor clasici ai literaturii noastre. I. L. Caragiale, I. Creangă, M. Sadoveanu, organizarea unor seri literare asupra vieții și operei lor.

Cu mai multă îndrăzneală trebuie să treacă bibliotecarii de toate categoriile la organizarea întâlnirilor între scriitori și tinerii cititori. Discuția începută în paginile revistei noastre asupra acestei probleme arată interesul și dragostea scriitorilor de a răspunde la invitațiile ce li se fac de biblioteci.

Concursul „Jubiți cartea” trebuie să fie prilejul încetățenirii a noi metode în munca de masă cu cititorii, cum ar fi de pildă, seara de ghicitori literare care stimulează pe tineri în citirea celor mai bune opere. Așa cum ne informează corespondentul nostru Aurel Cionta, bibliotecarul bibliotecii satești din comuna Galiciuica, regiunea Craiova, organizarea unor seri de ghicitori literare a avut drept rezultat sporirea numărului de cititori tineri. Posibilități pentru organizarea unor asemenea acțiuni există în fiecare bibliotecă.

Atenția bibliotecarilor trebuie să se îndrepte spre atragerea la concurs a tinerilor cu un nivel cultural mai puțin ridicat. Pentru aceștia este bine ca să ia ființă în cadrul fiecărei biblioteci cercuri de citit conduse de elemente bine pregătite spre a se citi și discuta diferite cărți indicate în bibliografia concursului.

Tot în sprijinul participanților la concurs, bibliotecarii pot alcătui sau să sfătuiască pe fiecare tiner în parte să-și alcătuiască un caiet în care să-și noteze părerile despre cărțile citite. Aceasta ar reprezenta pentru bibliotecar un bun mijloc de a cunoaște în ce măsură cărțile citite au fost înțelese, intervenind acolo unde este cazul pentru a ajuta pe cititor să-și formeze o imagine despre cele citite, iar pe de altă parte ar oferi tinerului cititor posibilitatea de a se pregăti cit matematic atunci când se va prezenta în fața comisiei pentru a obține insigna de „Prieten al cărții”.

Punerea în practică a unor astfel de măsuri va putea fi mult ușurată dacă bibliotecarii vor ști să folosească cu pricepere entuziasmul tinerilor înscriși în cercurile de „Prietenii ai cărții” ce vor lua ființă pe lângă fiecare bibliotecă. Bibliotecarii trebuie să fie ei înșiși exemplu, fiind primii purtători ai insignei „Prietenii ai cărții”.

Acțiunea pentru atragerea tineretului spre concurs, sprijinul ce trebuie dat acestuia în vederea obținerii insignei de „Prieten al cărții” trebuie să constituie obiective permanente ale lucrătorilor din biblioteci.

A lupta pentru ca pe pieptul fiecărui tiner cititor să strălucească insigna de „Prieten al cărții”, iată sarcina de onoare ce stă astăzi în fața fiecărei biblioteci.



# CONCURSUL PERMANENT pentru citirea literaturii de către tineret „IUBIȚI CARTEA”

## Pentru buna reușită a concursului

GRIGORESCU EUGENIA  
Secretar al comitetului regional  
U.T.M. Ploești

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, a pus în fața organizațiilor de tineret sarcina de a lupta pentru îmbunătățirea continuă a muncii de educare a generației tinere în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei comuniste, de a ridica nivelul activității politico-educative în rândul tineretului, în special al tinerilor de la sate.

Un mijloc important în formarea noii conștiințe socialiste, il constituie răs-pindirea cărții în rândurile tineretului. Nenumărați tineri, însufleșiți de cuvintele lui Maxim Gorki „Iubiți cartea, ea vă va învăța cum să-l stimulați pe om și pe voi înșivă, va da minții și sufletului aripile minunatului sentiment dragostei față de lume, față de om”, folosesc largile posibilități create de regimul democrat-popular, frecventînd bibliotecile, făcîndu-și din cărți prieteni și sfătuitoari apropiați, pentru a-și îmbogăți cunoștințele politice și culturale.

Organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea”, va da un puternic avînt muncii cu cartea în organizațiile U.T.M., care vor trebui să mobilizeze pe fiecare tînar constructor al socialismului, de a citi, a-și îmbogăți cultura, a-și ridica neconștient nivelul politic și ideologic.

Concursul va contribui la mobilizarea tinerilor în obținerea de rezultate tot mai bune în producție și la învățatură. El va dezvolta la tineri atitudinea socialistă față de muncă, mobilizîndu-i la traducerea în viață a Hotărîrilor partidului și guvernului, va contribui la dezvoltarea educației tineretului nostru în spiritul dragostei față de patrie și popor, al atașamentului față de Partidul Muncitoresc Român și Guvernul R.P.R.

Concursul va înfări în tineretul nostru spiritul prieteniei și colaborării trăiești cu popoarele Uniunii Sovietice și celelalte țări din lagărul democratic, al prieteniei cu tineretul iubitor de pace din lumea întreagă în lupta pentru apărarea păcii.

Organizațiile U.T.M. din regiunea Ploești, consideră o datorie de onoare de a lua parte cu tot entuziasmul lor, mobilizînd întreaga masă de tineret la acest concurs.

Pentru buna reușită a concursului, Biroul comitetului regional, sub îndrumarea Comitetului regional de partid, a trecut imediat la constituirea comisiei regionale pentru organizarea și desfășurarea concursului, formată din 12 tovarăși, printre care se numără tineri bibliotecari frunțași ca tov. Ene Elena de la Rafinăria 1 Ploești, Ioan Maria bibliotecar principal al bibliotecii regionale Ploești, frunțași în producție ca tov. Cojan Maria, Roșculeț Alexandru și alții.

Pentru organizarea muncii și a sprijinirii tinerilor participanți la concurs, organizațiile de bază U.T.M. vor fi îndrumate, ca în colaborare cu bibliotecarii să organizeze pe lângă fiecare bibliotecă în termen de 35 zile de la începerea concursului, cite un cerc de citit literatură, condus de cite un tov. profesor sau învățător utemist. Aceste cercuri de citit vor avea drept scop, sprijinirea tinerilor cititori începători înscriși pentru ca aceștia să citească cele mai bune cărți, să le înțeleagă și să scoată din ele esențialul problemelor ce tratează.

În această direcție bibliotecarii vor trebui să acorde o atenție deosebită cunoașterii cărților indicate în bibliografia concursului pentru ca ei înșiși să poată indica și recomanda aceste cărți după

gustul și cerințele fiecărui participant, ținând seama de pregătirea culturală și capacitatea fiecărui cititor.

Cercurile de citit literatură existente pe lângă o parte din bibliotecile noastre, vor fi activizate și orientate să se ocupe de problemele concursului, devenind astfel exemplu pentru cercurile noi create.

Un deosebit aport vor aduce organizațiile de bază U.T.M. din regiunea noastră, îmbunătățirii muncii bibliotecii în acest concurs, prin crearea pe lângă fiecare bibliotecă a câte unui cerc de prieteni ai cărții. Aceste cercuri compuse din 7—8 tineri utemiști, buni cititori și cu cunoștințe literare, vor ajuta bibliotecile în munca de organizare a concursului pe plan local.

Pe lângă popularizarea cărților, cercurile de prieteni ai cărții se vor ocupa îndeaproape și de restituirea la termen a cărților împrumutate de cititori, cit și de recuperarea cărților de la cititorii întârziți, aceasta cu scopul unei mai bune deserviri a participanților la concurs și a atragerii unui număr cit mai mare de tineri.

Comitetul Regional U.T.M. și Comitetele raionale și-au propus să organizeze împreună cu biblioteca regională în perioada trimestrului IV al anului 1955, pe baza unui program, 21 întâlniri la bibliotecile raionale, între scriitorii și cititorii participanți la concurs.

Comitetele raionale în raza cărora se organizează asemenea întâlniri, vor stabili ziua când ele se vor ține și vor invita pe autorul programat, mobilizând la aceste întâlniri pe cei înscriși la concurs. În toată perioada desfășurării concursului, în atenția organelor U.T.M. și a bibliotecarilor din regiune, va sta desfășurarea muncii politice în rândurile maselor de tineri de la vârsta de 14 ani, pentru a-i atrage în număr cit mai mare la concurs. Noi vom organiza la bibliotecă la fiecare zece zile convorbiri cu tinerii noi înscriși la concurs, despre condițiile de participare la concurs, apoi despre scopul concursului, sau condițiile de obținere a insignei „Prieten al cărții”.

La un număr de 200 biblioteci vom organiza „colțuri de concurs” la care vor

fi expuse cărți, texte ale Hotărârii C.C. al U.T.M. cu privire la organizarea concursului, insigna concursului pictată, fotomontaje intitulate „Literatura în imagini”, etc.

Comitetul Regional U.T.M. și Comisia Regională au luat măsurile necesare pentru popularizarea concursului până în cele mai îndepărtate colțuri ale regiunii. Astfel cu sprijinul Secției Culturale regionale, vom tipări un număr de 50.000 lozinci cu texte extrase din Hotărârea C.C. al U.T.M. și 30.000 fluturași cu scurte chemări adresate tineretului, pentru a participa la acest concurs. Comisia regională împreună cu Comitetul Regional U.T.M. vor sprijini comitetele raionale U.T.M., și cele sindicale să confecționeze panouri pe care vor fi scrise texte ale Hotărârii. Se vor lua măsuri ca la căminele culturale, colțuri roșii și cluburile sindicale, să se afișeze pe lângă Hotărârea C.C. al U.T.M. și lista cărților obligatorii pentru concurs. Vom confecționa și vom expune în raioane și la locurile mai mult frecventate, 300 fotomontaje intitulate „Literatura în imagini”, iar la librăriile din regiunea noastră vom organiza vitrine și liste cu cărți necesare concursului. De asemenea, vom întocmi un panou cu textul „Tineri și tinereteții purtători ai insignei „Prieten al cărții”.

Mare parte din măsurile pe care și propune să le ia Comitetul Regional U.T.M. și Comisia regională pentru organizarea și desfășurarea în bune condiții a concursului „Iubiți cartea”, vor fi realizate și îndeplinite până la data de 30 iulie. Odată cu aceste măsuri, noi ne-am fixat și planul de popularizare a primelor rezultate. În acest scop, vom folosi în primul rând stațiile de radioamplificare, gazetele de perete, precum și coloanele gazetei regionale „Flamura Prahovei”. De asemenea vom organiza schimburi de experiență pe scară locală între organizațiile de bază U.T.M. menite să însule tinerilor dragostea de a citi cărți literare.

Nu vom precepeți nici un efort ca pe toate căile și folosind cele mai bune metode, intensificând prin activul nostru de U.T.M. munca politică de masă în rândurile tineretului, să atragem cit mai mulți cititori la acest concurs.

# Pregătiri la o bibliotecă regională

OSTAP MARIA  
bibliotecar șef al bibliotecii regionale  
Iasi

Apariția Hotărârii și a Regulamentului de desfășurare a concursului, a prilejuit bibliotecarilor de la Biblioteca regională Iași, temeinice dezbateri și o serioasă planificare a muncii pentru ca tot mai mulți tineri să devină purtători ai insignei „Prieten al cărții”.

Cel mai de seamă lucru era de la bun început popularizarea concursului. În acest scop, biblioteca noastră a folosit stația locală de radioamplificare și ziarul „Flacăra Iașului”, dându-se lămuriri asupra regulamentului și a desfășurării concursului. La sediul bibliotecii s-au așezat în sălile de lectură și împrumut, extrase din regulamentul concursului, aranjându-se și o vitrină cu cărțile obligatorii pentru concurs. Inscrisorii la concurs se fac și se vor face și cu prilejul diferitelor manifestări culturale organizate de bibliotecă sau chiar la locul de muncă al cititorilor.

În privința materialului bibliografic, trebuie să observăm că în biblioteca noastră se găsesc aproape toate titlurile; unele într-un număr suficient de exemplare, altele într-un număr nesatisfăcător (*Ciocoi vechi și noi* de N. Filimon, *Reportaj cu ștreangul de git* de J. Fucik). În această situație, pentru a putea să satisfacă totuși cererile participanților la concurs pentru cărțile indicate ca obligatorii, biblioteca a cumpărat un nou stoc din aceste titluri aflate la colecția bibliotecilor. În cazul cărților care nu mai există pe piață iar în bibliotecă se află într-un număr redus de exemplare, acestea vor fi împrumutate cu precădere participanților la concurs. Au fost aprovizionate cu cărțile necesare concursului și secția de copii a bibliotecii noastre, bibliotecile filiale, mobile și de casă.

Materialul bibliografic al concursului este pus la dispoziția cititorilor printr-un fișier special întocmit pe grupe și autori pe baza listei bibliografice indicate.

În vederea bunei pregătiri a participanților la concurs, colectivul bibliotecii a hotărât să organizeze manifestări de masă în care să fie dezbătute toate lucrările indicate ca obligatorii și o parte din cele la alegere. Astfel se va organiza preluarea cărții lui V. I. Lenin: *Sarcinile Uniunii Tineretului*; seri literare având ca teme viața și opera marilor noștri scriitori: I. Creangă, M. Eminescu, I. L. Caragiale; recenzia romanelor Mi-

*treă Cocor* de M. Sadoveanu și *Povestea unui om adevărat* de B. Polevoi și o consfătuire pe marginea romanului lui N. A. Ostrovski *Așa s-a călit oțelul*. Se va prezenta cartea *În munții Neamțului* de C. Hogaș ș.a. Aceste manifestări vor avea loc la sediul bibliotecii și vor fi anunțate din timp prin diverse mijloace pentru a putea lua parte cit mai mulți tineri participanți la concurs.

În întreprinderile din craș vom organiza recenzii și seri literare pe marginea cărților la alegere ca de exemplu „*Vasili Tiorkin*” de A. Tvardovski la fabrica tricotațe Moldova, *Tovarăși de armă* de K. Simonov la clubul C.F.R., *Insula pinguinilor* de A. France la Țesătura ș.a. Vom organiza două întâlniri ale cititorilor cu scriitorii Dumitru Mircea și R. Tudoran. Cărțile de știință popularizate le vom prezenta cu sprijinul specialiștilor din orașul nostru ca de exemplu: *Din trecutul așezărilor omenești* de Gh. Ștefan, va fi prezentată de tov. prof. Petrescu-Dimbovița; despre *Călătorie prin Delta Dunării* de R. Călinescu, va vorbi tov. prof. Ungureanu.

Pentru buna desfășurare a concursului în regiune vom îndruma bibliotecile raionale și sătești, organizând totodată în unele sate manifestări de masă pe marginea acelor cărți care s-au citit mai puțin la sate ca *Povestea vorbeii* de A. Pann, *Tineretului* de V. V. Maiacovski, *Reportaj cu ștreangul de git* de J. Fucik, *Sub jug* de I. Vazov ș.a.

Din cărțile de știință popularizată vor fi prezentate îndeosebi acele ca *Despre vrăji, doftoroaie și leacuri băbești* de V. Bologa, *Ce ne spune știința despre năluciri* de F. Naș, ș.a. De asemenea, cercurile de citit de la sate — ca și cele ale secțiilor de copii ale bibliotecilor raionale — vor fi îndrumate spre lectura cărților indicate pentru concurs.

Pe măsura acordării insignei „Prieten al cărții” se vor populariza în cadrul pa-nourilor special amenajate primii purtători ai acestei insignă și se va alcătui un album cu tăieturi din ziare în legătură cu desfășurarea concursului în întreaga țară.

Creдем că formele de sprijinire a concursului de către biblioteca noastră se vor îmbogăți pe măsura experienței căpătate și a cunoașterii mai profunde a tuturor problemelor ivite în desfășurarea acestui concurs.

# DISCUȚII DESPRE CONSFĂTUIRI

## CITITORI, BIBLIOTECARI ȘI SCRITORII

A. G. VAIDA  
Scriitor.

Discuția inițiată de „Căluza Bibliotecarului” în jurul consfătuirilor cu cititorii, în care și-au spus pînă acum cuvîntul mai mulți scriitori, (sperăm că și-l vor spune și bibliotecarii și cititorii) e binevenită, căci lămurește unele probleme, nu numai în ce privește organizarea acestor întîlniri.

Din experiența de cîțiva ani a întîlnirilor cu cititorii, mi-am dat seama că dragostea poporului pentru literatură în general și literatură nouă în special, crește într-un tempo deosebit de viu, dragoste ce se răsfrînge cu prisosință și asupra scriitorilor vremurilor noastre. Datorită revoluției culturale în plină desfășurare, cititorul nostru devine tot mai exigent din punct de vedere artistic. De aici, s-a simțit necesitatea organizării mai sistematice a întîlnirilor dintre scriitori și cititori, acestea constituind încă un mijloc al creatorilor de a cunoaște viața, de a-și verifica poziția ideologică și capacitatea lor artistică pentru a crea noi valori de artă populară.

În organizarea acestor consfătuiri un rol deosebit îl au bibliotecarii. Trebuie spus însă, că singuri bibliotecarii nu pot fi răspunzători de reușita acestor acțiuni. Nu pot împărtăși părerea că insuccesele unor adunări s-ar datorata numai bibliotecarilor, la fel cum nu pot fi de acord cu presupunerea că o consfătuire între scriitor și cititori este cu atît mai bună cu cît este mai puțin organizată, adică lăsată de bibliotecari la voia „spontaneității” cititorilor.

Acele consfătuiri care s-au făcut numai pe baza recomandării bibliotecarului că e suficient să se citească opera pentru a participa la întîlnire, s-au desfășurat monotone, cenușii, fără rezultate constructive. Acta însă nu înseamnă că prin organizare trebuie înțeles ca bibliotecarul să devie un fel de tutore al cititorului, arătîndu-i în amănunțime ce are de vorbit la consfătuirea cu scriitorul.

De obicei, unii din noi, scriitorii, cînd sîntem primiți de cititori în unele cazuri cu indiferență, aruncăm repede vina asupra bibliotecarilor, a secțiilor culturale ale sfaturilor populare sau asupra directorilor căminelor culturale, neputîndu-ne închipui că am avea și noi partea noastră de vină.

Lăsînd la o parte pentru o clipă pe bibliotecari și ceilalți factori organizatori, să vedem prin ce anume păcătuiim noi, scriitorii, la insuccesul consfătuirilor.

În primul rînd prin însăși slăbiciunile lucrărilor la care sînt chemați cititorii să-și spună cuvîntul. O carte care nu corespunde exigențelor artistice ale cititorului nu-l va atrage la consfătuire și dacă din politeță va veni, de la bun început va arăta că se plictisește.

În al doilea rînd, cititorul cere creatorului pe care-l admiră, să-i arate o atitudine caldă și prietenească, să corespundă ideii care și-a format-o despre el.

Mi-am dat seama de repetate ori, că nici organizatorii consfătuirilor și nici cititorii nu se simt bine cînd îl cunosc pe scriitor numai atunci cînd se urcă pe tribună și răspunde la întrebări sau pune concluzii la discuții. Ei ar vrea, și cred că au dreptate, să cunoască pe scriitor ceva mai înainte de a începe a-l cunoaște, să schimbe unele păreri cu el, să-i ceară sfatul într-o problemă sau alta.

O astfel de atitudine tovarășească, pe care o găsim de altfel la cea mai mare parte din scriitori, contribuie foarte mult la activizarea consfătuirilor. Acolo însă unde lucrul acesta lipsește, el se răsfrînge asupra bunului mers al discuțiilor. De multe ori tăcerea cititorului devine „spontană”. Dacă între alte cauze care împiedică reușita unei consfătuiri, acestea nu sînt de trecut cu vederea, sînt însă și unele lipsuri ale organizatorilor de consfătuiri care devin fatale întîlnirilor dintre scriitori și cititori.

Mulți bibliotecari, fie din dorința de



a nu „jigni“ pe scriitor, lie din lipsă de experiență, își inchipuie că esența constăturii trebuie s-o constituie laudele interminabile la adresa cărții discutate. Alții, mai comozi probabil, ca să nu-și creeze complicații, sfătuiesc pe cititorii ca în discuții să facă cite un rezumat al lucrării.

Totuși, cei mai mulți dintre organizatorii constăturilor au reușit să găsească metode juste care asigură un succes deosebit acestor intilniri. Asupra unora din aceste metode să-mi fie îngăduit să insist.

De curînd, am avut o constătură cu cititorii din comuna Jilava, în jurul lucrării *Clocote*. Ea m-a impresionat atît prin participare cit și prin întrebările și discuțiile care au urmat.

Înainte de a începe constătură am fost invitat să fac cunoștință cu mai mulți tovarăși, cititori ai cărții, care s-au pregătit să ia cuvîntul. Aveau să-mi pună unele întrebări, dar după cum s-a desfășurat conversația între noi, am înțeles că vor să-și dea seama dacă sînt un om la fel cu ei și dacă vor putea să-mi spună la adunare tot ce simt.

Această intilnire premergătoare a fost de un real folos. Ea a stimulat pe țăranul muncitor Vasile Dumitru să arate în constătură părerea lui cu privire la lipsurile lucrării mele. Această lipsă de sfială am observat-o la tovarășul Florea Velciu, președintele în tovarășirii agricole din comună, care s-a ridicat să povestească un episod al luptelor eroice din februarie 1933, cînd el țăran muncitor, chemat de comunisti, a dus un furgon de piine luptătorilor de la Grivița, și cum, prins de zbirii reacțiunii, s-a ales cu două împunsături de baionetă din partea jandarmilor.

O altă experiență valabilă, am intilnit-o la biblioteca de la atelierul C.F.R. „Ilie Pintilie“ din Iași. Aci, cu ajutorul organizației de partid și a comitetului de întreprindere, bibliotecarul a organizat înainte de constătură, intilniri între muncitorii care au trăit evenimentele descrise în *Clocote* și au cunoscut pe eroii cărții. La constătură am avut plăcuta surpriză, să ascult înafară de critici judicioase, relatările tovarășilor Robotă și Feraru, care l-au cunoscut deaproape pe neuitatul luptător comunist Ilie Pintilie.

O inițiativă bună în pregătirea unei constăturii este aceea care a fost luată cu prilejul intilnirii ce am avut-o cu pionierii din Tătărăuși, raionul Pașcani. Ajutată de corpul didactic și de bibliotecara căminului, tovarășa deputată Maria Crișmaru, a organizat cu diferite grupuri de pionieri, discuții în jurul

cărții *Micul Patriot*, înainte de a avea loc intilnirea cu autorul.

Cred că la organizarea propriu zis a adunărilor, tovarășii bibliotecari și ceilalți organizatori ai constăturilor cu cititorii, ar trebui să țină seamă de cîteva reguli care se impun. În primul rînd prezentările ce se fac la constătură să fie redactate într-un limbaj cit mai accesibil și cit mai scurte. Să nu se uite că cititorii vin să-și spună cuvîntul lor și să-l cunoască pe scriitor prin răspunsurile și concluziile acestuia. În al doilea rînd, e necesar, ca acei cititori care de obicei deviază de la miezul discuțiilor, sau se lungesc la infinit, iacînd adunarea plicticoasă, să lie chemați la ordine. La fel de bine ar fi dacă tovarășul care conduce adunarea nu s-ar socoti obligat să încheie constătură cu un discurs care concurează cu dimensiunile prezentării. În general o constătură care durează mai mult de două ore — două ore și jumătate, devine obositoare.

Nu de mult la constătură pe care am avut-o la o bibliotecă din raionul Tudor Vladimirescu, cel care a făcut prezentarea cărții, a citit un referat de opt pagini bătute la un rînd, folosind un limbaj pretențios, greu de priceput. În același timp un tovarăș din comitetul de sprijin al bibliotecii care conducea discuțiile, nu numai că s-a socotit obligat ca după fiecare vorbitor să ia cuvîntul, îndreptînd presupuse „greseli“ ale vorbitorilor, dar a mai socotit de datoră lui ca în încheiere să facă timp de patru zeci de minute niște aprecieri discutabile. Astfel de deslășurări nu stimulează participarea cititorilor la constăturile cu scriitorii.

O reușită constătură cu cititorii din care am învățat foarte mult, a fost cea organizată de către biblioteca orașenească și cea raională Grivița Roșie acum cîteva luni. Prezentarea cărții *Clocote* a fost făcută pe scurt, după care au urmat întrebări puse autorului. După mulțimea și varietatea discuțiilor țți dădeai seama că bibliotecarii au muncit sistematic nu numai în recomandarea cărții, dar și au ajutat pe cititorii s-o înțeleagă în mod just, pentru a putea contribui la reușita constăturii.

În concluzie, pot să spun că în numărările constătură pe care le-am avut de la un capăt la altul al țării, în orașe și sate, în întreprinderi sau cămine culturale, am putut cunoaște mulți bibliotecari care își îndeplinesc cu cinste sarcinile lor, și dovedesc devotament și dragoste patriotică pentru cultura și literatura noastră socialistă. Socot, că noi scriitorii, ar trebui să oglinдим și în cărțile noastre astfel de oameni.

# Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor

## Cataloagele bibliotecii noastre

MIRCEA ȘTEFANESCU  
bibliotecar șef al bibliotecii  
regionale Pitești

Biblioteca centrală regională din Pitești a luat ființă cu un fond inițial de circa 1500 volume, provenit de la biblioteca fostului ateneu popular „N. Bălcescu”, pentru care însă n-a existat nici un fel de evidență sau cataloage.

În scurt timp de la înființare, fondul de cărți al bibliotecii noastre a crescut foarte mult, prin achiziționarea de numeroase lucrări din toate ramurile științei și literaturii. Astfel, la 31 decembrie 1951 acest fond însuma un număr de 12.195 volume, iar în anii următori la 31 decembrie 1952, 18.875 volume, la 31 decembrie 1953, 25.161 volume, la 31 decembrie 1954, 29.681 volume. În prezent fondul nostru totalizează 34.991 volume.

Această creștere masivă a fondului de cărți ne-a pus în față necesitatea organizării lui pe principii științifice și a întocmirii de cataloage, care să valorifice cele mai bune lucrări existente în biblioteca noastră, și să asigure îndrumarea cititorilor și orientarea lor în alegerea cărților privind diferitele probleme ce-i interesează.

Munca de organizare a fondului de cărți și a cataloagelor am început-o în ianuarie 1952. S-a procedat mai întâi la catalogarea fondului de cărți intrat pînă în decembrie 1951, la care a lucrat întreg colectivul bibliotecii; pentru cărțile noi intrate se ocupă exclusiv responsabilul secției de evidență, clasificare și catalogare. Fișele se scriu la mașină. În medie se întocmesc cîte 200—250 fișe pe zi, cînd nu sînt de efectuat alte lucrări. În maximum 10 zile de la primirea unui nou stoc de cărți, după îndeplinirea operațiilor de evidență, se întocmesc fișele de catalog, care se introduc imediat în fișierele cataloagelor secției respective.

Numai fișele pentru fișierul tematic al articolelor din presă pe care-l întocmește responsabilul secției sălii de lectură sînt scrise de mînă.

Biblioteca noastră dispune în momentul de față de următoarele cataloage:

- un catalog alfabetic pentru cititorii maturi.
- un catalog sistematic pentru cititorii maturi
- un catalog alfabetic pentru secția de copii
- un catalog sistematic pentru secția de copii
- un fișier tematic al articolelor din presă
- un catalog alfabetic de serviciu (în curs de organizare).

### CATALOGUL SISTEMATIC PENTRU CITITORI

La întocmirea acestui catalog care este catalogul principal al cititorilor, s-a ținut seama de categoriile de cititori pe care le deservește biblioteca și de sarcinile principale care stau în fața noastră. În ceea ce privește cititorii noștri, ei sînt din diferite categorii sociale și cu diferite ocupații — muncitori de la întreprinderile locale, activiști de partid și de stat, profesori, elevi, funcționari, etc. La dispoziția lor stă fondul de cărți al bibliotecii, care cuprinde lucrări din toate ramurile științei și literaturii, în limbile romină, rusă și franceză.

În catalogul sistematic fișele sînt așezate după cele 10 grupe ale clasificării zecimale. Înăuntrul fiecărei grupe, fișele sînt așezate pe diviziuni și subdiviziuni, corespunzătoare fiecărei probleme. Am introdus fișele divizionare tipărite de Camera Cărții, pe care sînt indicate grupele, diviziunile și subdiviziunile principale ale clasificării zecimale.

Ținînd seama de problemele care preocupă în mod deosebit pe cititorii noștri, am căutat să dăm o dezvoltare mai mare grupelor 3 Științe sociale, 6 Tehnică. Industrie. Agricultură și 8 Literatură.

Pentru a da o cit mai bună orientare în cercetarea lucrărilor cu conținut politic-social, la grupa 3 am făcut o clasificare mai amănunțită, folosind 159 fișe

divizionare. Pentru grupa 6 s-au folosit peste 40 fișe divizionare.

O preocupare de seamă a noastră a fost aceea de a oglindi cât mai amplu operele clasicele marxism-leninismului în diferite diviziuni și subdiviziuni ale catalogului sistematic pentru cititori. Aceasta ajută pe cititorul care se interesează de o anumită problemă să studieze operele clasicele marxism-leninismului în legătură cu problema respectivă, să cunoască și să adâncească problema ce-l interesează în lumina învățăturilor și concepțiilor clasicele marxism-leninismului. Astfel, la subdiviziunea 323.1 *Chestiunea națională și politica națională* a fost pusă în primul rând lucrarea lui I. V. Stalin *Problema națională și leninismul*. La subdiviziunea 331 *Sindicate, Mișcarea profesională*, am pus lucrarea: *Lenin și Stalin despre sindicate*, iar la subdiviziunea 334 *Cooperafie, Cooperative*, lucrarea lui I. V. Lenin: *Despre cooperafie*, etc.

Pentru a ajuta pe cititori să ia cunoștință de edițiile cele mai noi ale operelor clasicele marxism-leninismului, am așezat fișele acestor opere la începutul secțiilor corespunzătoare ale catalogului. De exemplu fișa operei lui Karl Marx: *Salar, preț, profit*, ediția IV, apărută în 1952 este așezată înaintea fișei pentru aceeași lucrare apărută în ediția II a în anul 1949. De asemenea, fișa lucrării lui I. V. Stalin: *Problemele leninismului* ediția III-a apărută în 1951, a fost pusă înaintea fișei pentru aceeași lucrare apărută în ediția II-a în 1948. În felul acesta recomandăm cititorului în primul rând edițiile cele mai recente și mai complete ale operelor clasicele marxism-leninismului.

## CATALOGUL ALFABETIC

Catalogul alfabetic conține toate cărțile fondului uzual al bibliotecii, pus la dispoziția cititorilor.

Prin catalogul alfabetic noi am căutat să înfățișăm cititorului conținutul fondurilor bibliotecii și să-i recomandăm cele mai bune opere științifice și literare de care dispune biblioteca.

În catalogul alfabetic fișele sînt așezate în ordine strict alfabetică, indiferent de conținutul cărților, după numele de autori sau după primele cuvinte din titlu la cărțile anonime.

Și aci am introdus fișele divizionare tipărite de Camera Cărții, care sînt în evidență autorii cei mai importanți. Pînă la primirea fișelor divizionare tipărite, s-au folosit fișe divizionare confecționate de secția de evidență, clasificare și catalogare, scrise la mașină, dar numai cu



## Cataloagele Bibliotecii regionale Pitești

literele alfabetului, fără indicații de autori.

Și în catalogul alfabetic am respectat aceleași reguli privind așezarea fișelor cărților apărute în mai multe ediții, ediția cea mai recentă fiind pusă în față.

Lucrările intrate în bibliotecă, de la data introducerii noii ortografii, se scriu respectînd noile reguli.

După cum am arătat mai sus, în bibliotecă noastră avem și cărți în limba rusă. Pînă în prezent noi am introdus în catalogul alfabetic și sistematic fișele a 1709 cărți în limba rusă, ale căror titluri au fost traduse, fișele fiind așezate la autorii și problemele respective.

Pentru orientarea și obișnuirea cititorilor în folosirea cataloagelor bibliotecii, am afișat indicatoare asupra conținutului fiecărui catalog în parte, ceea ce constituie un ajutor pentru cititorii care le consultă.

## FIȘIERUL TEMATIC

Odată cu deschiderea sălii de lectură, s-a alcătuit un fișier tematic cu articole din presa centrală și locală. Responsabila secției, urmărește materialele apărute în presă, legate de temele fișierului, întocmind fișe pe care le așează la problemele respective. Acest fișier este controlat de secția de evidență, clasificare și catalogare. Fișierul cuprinde probleme de actualitate ca de pildă: *Lupta pentru pace, Viața de partid, Politica externă, Realizări din U.R.S.S.*

Realizări din R.P.R., 1 Mai, Transformarea socialistă a agriculturii, Campania însămînțărilor, etc. Acest fișier este o completare a catalogului sistematic. Tot în acest fișier există o secțiune *Recenzii*, în care sînt recomandate recenziile de cărți apărute în diferite ziare și reviste, sau care se află în dosarul cu recenzii al bibliotecii.

## CATALOGUL ALFABETIC DE SERVICIU

Acest catalog care trebuie să oglindească întreg fondul de cărți al bibliotecii, atît cel documentar, cit și cel uzual, se întocmește în momentul de față. El va fi pus la punct pînă la sfîrșitul acestui an. Deoarece secția de evidență, clasificare și catalogare a bibliotecii noastre a luat ființă în anul 1952, cărțile intrate pînă la această dată nu sînt încă incluse în catalogul de serviciu. De aceea, o confruntare a catalogului alfabetic pentru cititori cu cărțile din rafturi, pentru a se putea completa catalogul de serviciu, este necesară.

Despre cataloagele secției de copii vom vorbi în alt articol.

Deși biblioteca noastră s-a străduit să facă din cataloage instrumente active în îndrumarea cititorilor și în recomandarea celor mai bune cărți existente în bibliotecă, totuși nu putem spune că am reușit în totul în această direcție. Cataloagele noastre cit și fișierul tematic al articolelor din ziare prezintă încă numeroase deficiențe și lipsuri destul de serioase.

O lipsă serioasă este că nu am reușit să întocmim decît fișele principale ale cataloagelor și numai puține fișe complementare la operele clasice marxism-leninismului. Fișe de trimitere nu au fost făcute. Aceasta din cauză că la secția de evidență, clasificare și catalogare, lucrează un singur bibliotecar.

Dacă socotim că de la 1 ianuarie 1955 pînă la 20 mai 1955 au intrat în bibliotecă peste 9500 volume, putem vedea cît efort a trebuit să depună acest bibliotecar pentru inventarierea, clasificarea și catalogarea lor în această perioadă, făcînd cite 3 rînduri de fișe principale pentru cele 3 cataloage ale bibliotecii. De aceea, la multe diviziuni și subdiviziuni ale grupelor 1 *Filozofie*, 4 *Filologie*, *Știința limbilor*, *Linguistică*, 7 *Artă* și 8 *Literatură* ale catalogului sistematic, nu figurează în primul rînd lucrările clasice marxism-leninismului.

La grupa 8 *Literatură* a catalogului sistematic nu au fost introduse fișele divizionare tipărite, fapt care face să nu

iasă în evidență diviziunile principale ale acestei grupe ca *Teorie și critica literară*, *Istoria literaturii* și altele.

Prin tipărirea de către Camera Cărții a unor serii de fișe divizionare și adnotate pentru cataloagele alfabetic și sistematic — bibliotecile vor avea un mare sprijin în întocmirea cataloagelor. Un prim avantaj este faptul că aceste fișe sînt cu mult mai clare decît cele scrise cu mașina, au o descriere uniformă și o clasificare corectă. În al doilea rînd, ele vor scuti pe bibliotecari de multe ore de muncă ce le folosesc la întocmirea fișelor de catalog, ore care pot fi folosite pentru diferite alte forme ale activității cu cartea.

Socotesc că bibliotecarii ar putea avea un ajutor și mai mare în munca de organizare a cataloagelor, dacă odată cu tipărirea cărții, s-ar tipări și fișa principala de catalog, care să fie aranjată la începutul cărții, urmînd ca bibliotecarii să întocmească numai fișele complementare și fișele de catalogare pentru lucrările venite din străinătate. Aceasta ar face ca bibliotecile să-și poată completa în timpul cel mai scurt cataloagele cu fișele cărților noi intrate și să evite greșeli în ceea ce privește descrierea cărții și clasificarea corectă. Această măsură ar exclude și eventualitatea nefolosirii multor fișe tipărite de Camera Cărții, trimise pe cale de abonament bibliotecilor, care din lipsă de fonduri sau a lipsei acestor cărți la colecturile respective nu le pot procura. În măsura în care biblioteca găsește și își poate procura toate titlurile noi care apar, în aceeași măsură va avea și fișele principale de catalog pentru cartea respectivă.

Pînă la primirea fișelor tipărite, la biblioteca centrală regională din Pitești se continuă întocmirea fișelor de catalog, în felul cum s-a arătat mai sus, dîndu-se întîietate îndeplinirii tuturor formelor de evidență și catalogare a cărților noi achiziționate urmărind și în acest fel de a pune cit mai repede la dispoziția cititorilor tot ceea ce apare nou în domeniul problemelor ce-i interesează.

N.R. — *Articolul de mai sus este al doilea din seria a cărei publicare am început-o în nr. 7 al revistei noastre la rubrica „Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor” și în care se prezintă experiența și părerea în această problemă a unor conducători de biblioteci regionale din țara noastră.*

Pentru a face loc unei dezbateri cit mai ample în legătură cu organizarea cataloagelor, invităm pe bibliotecari să ne scrie despre experiența lor în acest domeniu, inclusiv părerea lor critică asupra materialelor apărute, precum și punctul lor de vedere în această problemă.

## *Biblioteca în sprijinul planului de învățămînt* \*

TH. LUDU

Directorul bibliotecii I.S.E.P. „V. I. Lenin”

### COMPLETAREA FONDULUI DE CĂRȚI

Completarea fondului de cărți se axează pe linia planului de învățămînt și a cercetărilor științifice, avînd la bază programele și bibliografia disciplinelor predate.

La întocmirea planului tematic anual de dotare, înarmați cu datele amintite la cunoașterea procesului de învățămînt, se consultă decanatele facultăților și catedrelor, îndeosebi a catedrelor bază și a catedrelor cu un profil special, ca de exemplu, catedra de Fizică, Chimie, Energetică, Tehnologie. Pentru punerea de acord a activității bibliotecii cu activitatea științifică și didactică, planul, se definitivează după consultarea Consiliului bibliotecii.

Pentru determinarea numărului de exemplare necesare, se ține seama de cerințele bibliotecilor filiale, de numărul de locuri, de masa de cititori. Pentru cursurile și manualele care intră în împrumutul anual, ca și pentru unele titluri de mai largă circulație din bibliografia obligatorie, se adaugă un spor corespunzător de volume.

În munca de dotare a bibliotecii, indiferent de profilul ei, nu omitem literatura beletristică. De asemenea suplimentăm în exemplare mai multe zărele și revistele cerute de procesul de învățămînt. Pentru cerințele de etapă ale bibliotecilor filiale, în cazul că nu se primește numărul suficient de exemplare de la

Colectura bibliotecilor, sau cînd una din unități are nevoie de exemplare mai multe, folosim împrumutul temporar dintre bibliotecile filiale.

Folosirea Buletinului de precomenzi al cărților în curs de apariție în munca de completare a fondurilor din biblioteca centrală și bibliotecile filiale este un mijloc de informare bibliografică înainte de editare, care ușurează repartizarea cărților la bibliotecile de catedre, îngăduind astfel satisfacerea nevoilor și deopotrivă împrumutarea bibliotecii cursurilor.

Tipărirea fișelor adnotate proiectată de Camera Cărții ne ar, și de mult folos în organizarea cataloagelor și

în munca bibliografică. Sînt și cărți care uneori nu sînt indicate în programe, sau care nu sînt prevăzute în cererile catedrelor. Totuși în cazul în care Serviciul de completare a fondurilor le apreciază ca necesare informării catedrelor, ele se achiziționează cel puțin într-un exemplar și se repartizează bibliotecii filiale din oficiu, ca exemplar de semnalizare.

În munca de completare a fondurilor sînt angrenați și tovarășii de la serviciul bibliografic și de deservire a cititorilor în sala de lectură sau împrumut.

La primirea publicațiilor, serviciul de completare a fondurilor împreună cu secția de filiale selecționează cărțile imediat cerute, care se predau pentru catalogare cu precădere. În felul acesta, cursurile, manualele, unele periodice, unele materiale din bibliografia obligatorie, ajung în mîna cititorilor chiar în ziua intrării lor în bibliotecă. Expunerea acestor cărți atrage pe cititor ca un buletin bibliografic și-i înlesnește consultarea fără a mai apela la catalog.

### CATALOGUL PLANULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Informarea și deservirea cititorilor este în bună parte determinată de existența unei bogate rețele de cataloage, de revizuire continuă a fondului de cărți și înlăturarea din catalogul pentru cititor a fișelor materialului necorespunzător.



Unul din cataloagele Bibliotecii I.S.E.P. „V. I. Lenin”

\*) Continuare din numărul trecut.

Atît catalogul alfabetic cît și catalogul pe materii ce stă la îndemîna cititorilor este organizat în conformitate cu principiul bibliografiei de recomandare. Pentru cititorul orientat și cercetătorii științifici stau la îndemînă cataloagele de serviciu, care înfățișează întreg fondul de cărți. Aceasta în ce privește Biblioteca centrală. Bibliotecile filiale fiind dotate cu materialele bibliografice ale procesului de învățămînt nu au nevoie de acest al doilea catalog. Multe biblioteci, neavînd personal bibliotecar de specialitate, orientarea în fondul de cărți se face nu prin catalog, ci direct prin fondul de cărți așezat în ordinea alfabetică, după sistemul de clasificare zecimală.

Pentru o mai largă difuzare și folosire a fondului de cărți existent, operele clasice marxism-leninismului, documentele de partid și lucrările conducătorilor de partid, operele colective de specialitate ale institutului sînt cataloage analitice. Pentru lucrările apărute în volum aparte se face trimiterea la volumul de opere complete sau alese. Astfel: pentru V. I. Lenin: *Două tactici ale social democrației în revoluția democratică*. Ediția 3-a. Buc. 1954., se menționează: *Vezi și Opere alese*. Ediția 2-a, vol. I, Buc. 1954, p. 455—548. Toate descrierile bibliografice sînt însoțite de cota topografică pentru aflarea poziției cărții în depozit. Pentru lucrarea *Studii și Referate privind Istoria Romîniei...* Buc. 1954, apărută în Editura Academiei Republicii Populare Romîne și altele asemănătoare s-au catalogat studiile care privesc profilul institutului.

Pentru ușurința cercetătorului, lucrările partidului (Hotărîri, Rezoluții, Documente), au fost grupate la Partidul Muncitoresc Român. La fel s-au grupat separat lucrările organizațiilor de masă și ale altor instituții. Separat de catalogarea obișnuită, cursurile programelor de curs și bibliografiile fără de autor, se găsesc adunate la

un loc și în catalogul alfabetic sub titlul *Cursuri I.S.E.P.*

Un alt catalog prețuit de cercetătorii științifici și de studenți pentru lucrările de seminar este catalogul articolelor din ziare și reviste.

Din rețeaua de cataloage mai fac parte catalogul periodicelor, al traducerilor precum și catalogul colectiv al unor opere ale clasicii marxism-leninismului, cărți economice existente în alte biblioteci.

Pe lângă rețeaua obișnuită de cataloage alfabetice și pe materii după sistemul zecimal, două cataloage, din care unul analitic și altul al planului de învățămînt, ne-au apărut ca necesare în sprijinirea procesului de învățămînt. Catalogul analitic în care, ca într-un dicționar, cărțile sînt clasificate după conținutul lor, în ordinea alfabetică a noțiunilor care le reprezintă permite o lesnicioasă cercetare din partea oricărui cititor și deslegă, fără a elimina unele probleme pentru care catalogul pe materii sistematic-zecimală cere o mai îndelungată deplinere. El este de mare folos în bibliotecile cu profil restrîns, fiind un amănunțit izvor al bibliografiei de specialitate. În el privesc terminologia redactării lui nu trebuie să se îndepărteze de terminologia programelor de curs.

Catalogul planului de învățămînt este întocmit tot pe fișe. Înăuntrul fiecărei facultăți există un compartiment al disciplinelor în ordinea lor alfabetică, potrivit nomenclaturii din planul de învățămînt; o altă fișă indică facultățile și anii de studii la care se predau disciplinele. Urmează apoi programa cursurilor și în ordinea capitolelor din curs, sînt date indicațiile bibliografice ale cărților sau ale articolelor ce trebuie consultate.

Catalogul planului de învățămînt înlesnește munca de completare a fondurilor, de dotare a bibliotecilor filiale și munca bibliografică în îndrumarea studiului individual. El economisește tim-

pul cititorilor printr-o servire mai rapidă. Pe baza acestui catalog se dezvoltă și biblioteca uzuală a sălii de lectură. Cărțile noi care sînt de introdus în procesul de învățămînt intră în circulație, după ce se ia avizul catedrei de specialitate, prin introducerea fișelor lor în catalogul planului de învățămînt. Nu odată, datorită acestui catalog, biblioteca a fost de folos cititorilor din producție, studenților de la cursurile fără frecvență.

Prin catalogul planului de învățămînt biblioteca sprijină direct procesul de învățămînt, legînd tot mai tracic biblioteca de catedră, dezvoltînd colaborarea bibliografică și sprijinul studiului individual.

## MUNCA BIBLIOGRAFICĂ

În sprijinirea procesului de învățămînt prima sarcină este cunoașterea și dînzarea întregului material informativ bibliografic. Aceasta se face prin catalogul planului de învățămînt, prin expoziții și prin larga organizare a rețelei de biblioteci filiale.

În ce privește activitatea științifică a personalului didactic și a studenților, sîntem încă la începutul coordonării activității bibliografice.

Baza materială a muncii bibliografice o formează rețeaua de cataloage, din care catalogul articolelor alese din ziare și reviste se află în grija serviciului de documentare. (Asupra tehnicii evidenței vezi articolul nostru din „Cătuza bibliotecarului” nr. 1/1952).

Informarea curentă se face prin răspîndirea în toate bibliotecile Institutului nostru a *Buletinului bibliografic al Camerii Cărții*, a *Buletinului informativ științific al Institutului de Studii Romîno-Sovietic etc.*, precum și prin discutarea buletinului de precomenzi, pentru cartea editată la noi sau în Uniunea Sovietică.

Din partea catedrelor, în-deosebi Bazele Marxism-Leninismului și Economie Politică, Biblioteca centrală primește cu regularitate lista cărților care trebuie studiate. Odată cu afișarea lor, bibliotecile organizează și expoziția cărților. Trebuie amintit că aceste două catedre au grija de a difuza și literatura beletristică.

La cererea studenților, aspiranților sau profesorilor se dau informații și consultații, orale sau scrise.

Astfel, catedrei de Economie Agrară i s-au semnalat Hotărârile, Rezoluțiile și Consfătuirile privind dezvoltarea agriculturii în U.R.S.S. apărute după Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.-ului; Hotărâri și Rezoluții în legătură cu dezvoltarea agriculturii în R.P.R.; date privind pe economistul și agronomul Ion Ionescu de la Brad.

Indicații bibliografice despre Banat din punct de vedere economic a primit catedra de Geografie economică; o bibliografie despre economiștii din România în veacul al XIX-lea a fost dată catedrei de Istoria Economiei Naționale.

Cercul de cercetări științifice al studenților de la Facultatea de Finanțe și Credit a fost sprijinit printr-un minim bibliografic cuprinzând 80 teze despre circulația bănească și credit.

De multe ori biblioteca noastră apelează și la alte centre documentare cind problema ivită depășește posibilitățile ei.

Astfel, prin intermediul Bibliotecii centrale, Institutul de Documentare Tehnică a furnizat informații bibliografice catedrei de Tehnologie-Mercoologie, iar Institutul de Studii Romino-Sovietice, Cabinetului Metodic.

Evidența bio-bibliografică a activității Institutului a îngăduit informarea rapidă a cercetătorilor ceea ce a însemnat o contribuție pozitivă la întocmirea anuarului Institutului de Științe

economice din București și a istoriei învățămîntului economic de la 23 August încoace.

Serviciul de documentare întocmește pentru Cabinetul Metodic un catalog al cărților, articolelor și traducerilor, care este un însemnat izvor bibliografic pentru îmbunătățirea metodelor de învățămînt.

În colaborare cu acest cabinet s-a întocmit un îndreptar pentru folosirea cărții și munca studentului în bibliotecă.

Tot în sprijinul catedrelor sau al cercetătorilor, sectorul documentației sovietice a dat informații orale, sau a făcut traduceri în formă de conspect pentru catedrele de Economie politică, Istoria economiei naționale, Statistică, Economia comerțului socialist.

În ce privește descrierea bibliografică a cărților sau articolelor indicate de catedre în programele lor fișările sau dactilografiate, această lăsa încă de dorit. Așa de pildă, sînt prezentate ca lucrări aparte unele titluri apărute în broșură, fără să se arate că ele se găsesc și fișarate în opere, sau opere alese.

O altă lipsă este faptul că ediția, locul și anul apariției sau paginația apar și dispar ca într-un rebus bibliografic, în detrimentul educării științifice a cititorului, îngreunînd munca bibliotecii.

Catedrele noastre mențin o legătură strînsă cu Biblioteca centrală, care duce o muncă intensă pentru folosirea cărții. Astfel, edițiile care interesează catedrele au fost trecute pe fișe, cu adnotări scurte și indicarea locului unde se află lucrările. Unele din aceste adnotări au devenit recenzii, care s-au grupat într-un fișier special.

Prin grija Rectoratului, un colectiv de profesori sprijină biblioteca în revizuirea fondului de cărți.

În baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri din decem-

brie 1951, pentru îmbunătățirea muncii bibliografice și intensificarea propagandei cărții și a Regulamentului bibliotecilor de învățămînt superior din mai 1954, bibliotecii îi revine sarcina coordonării activității bibliografice a Institutului.

După ce s-au cules planurile bibliografice ale catedrelor, pentru a evita paralelismul în muncă, s-a întocmit planul de lucrări bibliografice al Bibliotecii centrale, la care colaborează și delegații catedrelor. Desigur, antrenarea studenților merituoși în acest gen de muncă științifică — bibliografia — este de dorit. Totuși pînă acum nu s-a făcut nimic în această privință cu excepția catedrei de Istoria economiei naționale.

Dintre bibliografiile propuse pentru anul 1955, ca rezultat al colaborării dintre Biblioteca centrală și catedre, trebuie menționate:

1. În ajutorul celor ce studiază *Manualul de Economie Politică* (în colaborare cu catedra de Economie politică).

2. *Economia agrară în R.P.R. în secolele XIX și XX*, (în colaborare cu catedra de Economie agrară).

3. *Istoriografia economică, Anii 1953 și 1954* (în colaborare cu catedra de Istoria economiei naționale).

4. *Beletristica în sprijinul cunoașterii evoluției economiei R.P.R. între 1821—1954*. Lucrarea s-a realizat printr-o largă cooperare între ISEP, (Catedrele Bazele Marxism-Leninismului, Economie politică, Istoria economiei naționale) și Biblioteca centrală a Universității din București.

În afară de munca bibliografică și de îndrumare pentru asigurarea procesului de învățămînt, biblioteca noastră a stat în sprijinul cerințelor bibliografice ale altor instituții și a oamenilor muncii.

Urmare în numărul viitor

# Ajutorul acordat cercetării științifice prin organizarea imprumutului între biblioteci

DAN SIMONESCU

Cerințele mereu crescînde ale cititorilor și ale cercetătorilor științifici impun mereu noi inițiative, noi măsuri organizatorice care să satisfacă practic această pasiune de citire și informare bibliografică.

Se împlinește în iulie a. c., un an de cînd Ministerul Culturii a aprobat *Regulamentul Comisiei științifice consultative de pe lângă Direcția Generală a Așezămintelor Culturale, pentru coordonarea activității bibliotecilor de toate categoriile și pentru studierea problemelor științei de bibliotecă și ale bibliografiei.*

Reprezentanți ai Academiei R.P.R., ai instituțiilor științifice, ai organizațiilor de masă și specialiști în munca bibliotecilor au fost aleși membri ai Comisiei științifice consultative. Organizații în șase secții de lucru, membrii Comisiei au fixat un plan de muncă cuprinzînd cele mai actuale probleme.

În prezent secțiile studiază următoarele probleme teoretice și metodice ale științei bibliotecare:

- Munca de propagandă tehnică și agrotehnică.
- Coordonarea muncii bibliotecare.
- Imprumuturile și schimburile de cărți între biblioteci.
- Catalogul tip al bibliotecilor de masă.
- Definitivarea regulilor unitare pentru descrierea publicațiilor necesare cataloagelor de bibliotecă și lucrărilor bibliografice.
- Pregătirea profesională și învățămîntul bibliotecăresc.

Propunerile sînt redactate de membrii secției respective, pe probleme. Aceste materiale se distribuie din timp tuturor membrilor Comisiei, care le studiază și aduc noi contribuții la rezolvarea problemelor.

Colectivele de muncă au prezentat pînă acum propuneri și referate dezvoltate în legătură cu două probleme. În legătură cu prima problemă — definitivarea catalogului tip destinat bibliotecilor raionale — lucrările de redactare a fișelor se găsesc în faza finală. Acest catalog va înregistra un minimum de 2500 titluri oferind bibliotecilor mijloace științifice pentru completarea fondului de cărți, pentru clasificarea și descrierea cărților în mod just, fiind totodată și un

mijloc de recomandare a celor mai bune cărți.

A doua problemă în care Comisia științifică consultativă a deslășurat o muncă rodnică, constă în redactarea unor *Instrucțiuni* pentru organizarea imprumutului între biblioteci.

Imprumutul de cărți între biblioteci va contribui la încurajarea și înlesnirea cercetărilor științifice în întreaga țară. Nu mai puțin va ajuta la răspîndirea culturii în masele largi ale oamenilor muncii. Imprumutul va trezi curiozitatea științifică a cititorilor, stimulîndu-i la cunoașterea fondului de cărți și al altor biblioteci din țară. În felul acesta, orizontul lor cultural se va lărgi în mod considerabil, perspectivele cercetărilor vor îmbrățișa noi aspecte.

Imprumutul de cărți va avea urmări și de alt ordin. El va scurta timpul necesar executării cercetărilor științifice. Cercetătorul nu va mai aștepta o vacanță, nu va mai lua concediu pentru a pleca la locul unde se găsește posibilitățile de studiu, ci biblioteca localității respective îi va aduce în scurt timp cartea trebuitoare, de acolo unde știe că se află.

Angajamentele de împrumut între biblioteci se vor încheia, ținîndu-se seama de caracterul specific al bibliotecilor. Astfel vor fi încheiate angajamente între bibliotecile satești și cele regionale, între cele regionale și bibliotecile centrale universitare, între bibliotecile centrale universitare și Biblioteca Academiei R.P.R., inclusiv bibliotecile filialelor Academiei R.P.R. din Iași, Cluj și bibliotecile institutelor științifice din București și provincie ale Academiei. Vor încheia angajamente de împrumut și bibliotecile I.D.T. (pentru cărțile tehnice), I.M.F. (pentru cărțile de medicină), bibliotecile sindicale etc.

Angajamentele se vor face anual, dar vor putea fi reînnoite.

O problemă deosebit de importantă ce ridică aplicarea imprumutului între biblioteci, este garantarea înapoierii în timp util și în aceeași stare a cărții împrumutate. În această privință, sînt prevăzute garanții de care răspund o serie de factori începînd cu slalul popular de care ține biblioteca respectivă și terminînd cu bibliotecarul și cititorul respectiv.



În ce privește tehnica împrumutului *Instrucțiunile* arată operațiile ce trebuie efectuate de bibliotecile care cer cărți (A) și de cele care dau cărți (B).

A. Bibliotecile trebuie să cunoască bine regulamentul împrumutului. Ele vor introduce caietul de evidență al împrumutului între biblioteci, rezolvînd operativ cererile de împrumut ale cititorilor. Pentru aceasta va fi necesar să cunoască bine fondul de cărți al bibliotecilor cu care încheie angajamente. A rămas bine stabilit că anumite publicații (manuscrise, cărți vechi tipărite, atlase, albume, exemplarele unice din tratatele de specialitate) nu se împrumută, cu excepția bibliotecilor științifice și numai cînd se va justifica necesitatea împrumutului.

Bibliotecile care primesc cu împrumut cărți de la alte biblioteci le vor pune la dispoziția cititorilor spre consultare, numai la sediul bibliotecii și sub supravegherea bibliotecarului din sala de lectură. Ele vor garanta buna conservare și restituire la termen a cărților bibliotecilor de la care au fost împrumutate.

În limita posibilităților, cititorii vor putea cere microfilmarea sau fotografierea unor materiale rare. Microfilmele sau fotografiile executate la cerere vor rămîne bibliotecii, după folosirea lor de cititori, sau vor putea fi lăsate acestora în cazul cînd vor achita cheltuielile de fotografiere și expediție.

B. Bibliotecile care dau cărți cu împrumut și le expediază pe calea poștei, trebuie să ia măsuri ca transportul să se facă ambalindu-le în așa fel, încît să se evite orice stricăciuni.

O obligație care revine deocamdată marilor biblioteci din Capitală este de a alcătui liste bibliografice tematice, bazate pe fondul lor de cărți; de a întocmi listele publicațiilor pe care le au în mai multe exemplare, aceste liste urmînd să oglindească fondul din care se vor da împrumuturi de cărți.

Multe sarcini decurg pentru bibliotecari în legătură cu apropiata aplicare a împrumutului între biblioteci.

În primul rînd, sistemul împrumutului între biblioteci trebuie larg popularizat, îndeosebi în rîndurile cercetătorilor științifici.

Unitățile care intenționează să încheie angajament vor trebui să ia din vreme anumite măsuri pregătitoare. Astfel, ar fi bine să se organizeze consfătuiri cu cititorii pentru a vedea caracterul eventualelor cereri, să se întocmească listele dubletelor, tripletelor etc., să se întocmească bibliografii tematice legate de fondul de cărți destinat împrumutului, să se pregătească listele cărților rare și documentare etc. De asemenea, trebuie cercetate cu atenție lișele cititorilor, pentru a se cunoaște numele celor care nu restituie la timp cărțile, sau le restituie stricate, pentru ca aceștia să fie excluși de la beneficiul cărților aduse de la alte biblioteci. Bibliotecarii vor trebui să stimuleze de pe acum pe acei cititori care dovedesc aptitudini spre cercetări personale, prevenindu-i asupra posibilității de a li se procura cărți existente în alte biblioteci.

S-a emis părerea justă ca, în prima etapă de practicare să se plece cu unele rezerve și limite în împrumutul de cărți între biblioteci. Deocamdată împrumutul interbibliotecar va funcționa între bibliotecile centrale universitare, cele regionale și marile biblioteci sindicale. Experiența dobîndită va îmbunătăți sistemul împrumutului de cărți în a doua lui etapă, cînd va fi extins între bibliotecile regionale, raionale și sătești.

Delegatul Bibliotecii Academiei R.P.R. în Comisia științifică consultativă referindu-se la posibilitățile ce se deschid astfel înaintea cercetătorilor științifici, spus că „Biblioteca Academiei R.P.R. este gata să acorde ajutor celor care fac muncă de cercetare, prin intermediul bibliotecilor științifice”.

Se poate ușor închipui că cercetătorii științifici și mulți cititori așteaptă cu deosebit interes traducerea în fapt a acestor *Instrucțiuni* privitoare la împrumutul de cărți între biblioteci.

Alte probleme deja cercetate în secțiunile Comisiei științifice consultative și care urmează a fi dezbătute în continuare sînt: organizarea schimbului de publicații între biblioteci și coordonarea activității bibliografice a bibliotecilor și celorlalte instituții.



## Indrumarea lecturii TINERILOR CITITORI

B. NABRODOVA

șefa secției de împrumut a bibliotecii regionale din Orlovsk

La secția de împrumut a bibliotecii noastre, în scopul deservirii diferențiate a cititorilor s-a procedat la împărțirea pe grupe a acestora în felul următor: tineret muncitor, muncitori adulți, elevi și studenți, funcționari, gospodine și pensionari.

Fiecare din aceste grupe este deservită de către un bibliotecar, care studiază cerințele cititorilor săi, urmărește creșterea lor, le conduce lectura.

În acest articol vom povesti despre modul în care sînt deserviți tinerii muncitori din producție: strungari, lăcătuși, frezori, muncitori din fabricile de încălziminte și confecții și cei din construcție. Noi ne străduim să ajutăm pe fiecare dintre ei să-și ridice nivelul cultural cu ajutorul cărții și să obțină mai ușor calificarea la locul de muncă.

O atenție deosebită acordă bibliotecarii alegerii cărților de literatură. Lucrătorii de la secția de împrumut urmăresc în mod sistematic completarea fondului, depunînd din timp cereri pentru procurarea cărților necesare.

Bibliotecarii se poartă cu grijă față de tinerii muncitori, care se preocupă să-și ridice nivelul politic prin studiu individual. Conducătorii de cercuri, agitatorii, propagandiștii, sînt informați în mod regulat despre cărțile nou apărute, din domeniul social-politic.

Popularizarea cărții de literatură politică cere din partea bibliotecarilor o pregătire serioasă și temeinică.

Lucrătorii secției de împrumut examinează zilnic ziare și reviste, alegînd materialele care pot fi folosite de propagandiști și conducătorii cercurilor. Bibliotecarul se informează asupra temelor care interesează pe cititori și pregătesc din timp pentru ei literatura necesară seminariilor cercului. El se străduiește totdeauna să recomande cititorilor acele opere literare, care pot fi folosite ca material

ilustrativ. În această activitate bibliotecarilor le sînt de ajutor materialele bibliografice. Drept rezultat al tuturor măsurilor luate s-a constatat la tinerii muncitori o creștere simțitoare a interesului pentru literatura social-politică.

Un mare interes manifestă cititorii față de expozițiile de cărți. Într-un răstimp de 10 luni, în anul 1954, s-au organizat pentru tinerii muncitori peste 20 expoziții de cărți. Un succes deosebit au avut expozițiile pe următoarele teme: *Lupta națională de eliberare a muncitorilor din țările coloniale*, *Al XII-lea Congres al Comsomolului*.

Un mare succes a avut expoziția de cărți pe tema *Munca oamenilor sovietici o contribuție activă în lupta pentru pace*. Aici s-au expus operele clasice ale marxism-leninismului despre progresul tehnic în U.R.S.S., cărți despre cei mai buni muncitori din producție și despre fruntașii agriculturii din Orlovsk. În afară de aceasta s-a acordat un loc larg și operelor literare care oglindeau munca creatoare a oamenilor sovietici.

La cele mai importante expoziții se fac recenzii literare, care contribuie la intensificarea cererilor de cărți actuale.

În afară de expoziții, atenția cititorilor este atrasă de albume cu tăieturi din ziare. Într-unul din ele există articole despre lupta oamenilor din Orlovsk pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului în legătură cu dezvoltarea agriculturii în viitor.

Într-un alt album sînt strînse articole din ziarele „Pravda”, „Orlovskaja Pravda” și „Literaturnaia Gazeta”, în legătură cu al II-lea Congres Unional al scriitorilor sovietici.

Pentru familiarizarea cititorilor cu cărțile privind teme actuale există fișierele: *În ajutorul celor care studiază Istoria Partidului Comunist al Uniunii So-*

vietice, Pentru un avînt puternic al economiei naționale în U.R.S.S., Aniversarea a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia.

Grupa muncitorilor tineri este foarte variată din punct de vedere al compoziției ei. Mulți dintre ei frecventează școli serale muncitorești, alții urmează diferite cursuri de calificare. Bibliotecarul ajută pe acești tineri să aleagă materialele didactice necesare. Tinerilor muncitori, care nu frecventează instituții școlare, bibliotecarul le însuflă dragostea pentru lectură, îndrumîndu-i să se folosească de cartea științifică. El se străduiește să afle înclinațiile cititorilor, alegîndu-le cărți care să corespundă intereselor lor, ajutîndu-i să adîncească și să lărgască problemele care-i preocupă. Cîteodată bibliotecarul trebuie să depună multe eforturi spre a trezi interesul cititorului pentru cele mai bune opere literare și pentru cărți științifice. Vom aduce exemple:

Iuri Fedorov (18 ani), ucenic strungar, se interesa numai de literatura de aventuri. El citea cărți de Cooper, Conan Doyle etc. și refuza cărțile clasice ale scriitorilor sovietici. Bibliotecara Suharevskaja s-a dus la fabrica unde luera Iuri Fedorov și a aflat că el manifestă un mare interes pentru profesia sa și că urmărește cu o atenție vie activitatea celor mai buni muncitori ai uzinei. După cum s-a aflat, atracția tînarului muncitor pentru literatura de aventuri, se datorea „propagandei” acestui gen de literatură făcută de către un bătrîn pensionar, cîin cu Iuri în același imobil.

Cînd Iuri a venit la bibliotecă i s-a propus cartea lui E. Kazakievici „Steaua”. Inapoiind cartea, cititorul a ex-

clamat: „Păcat că au murit pionierii”, cerînd încă o lucrare despre război. Bibliotecarul i-a vorbit despre o serie de opere, care descriu eroismul oamenilor sovietici în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, povestindu-i pe scurt conținutul lor. I. Fedorov a ales cartea lui E. Kazakievici *Primăvara pe Oder*. Fedorov a încetat apoi să mai citească literatura de aventuri. Treptat bibliotecarul l-a influențat să citească și cărți profesionale. Acum Iuri a devenit strungar: el îndeplinește cu succes planul său de producție și este unul din cititorii noștri activi.

Lăcătușul N. P. Samsonov citea numai operele literare ale scriitorilor din străinătate. Dintr-o convorbire cu el s-a aflat, că nu cunoștea literatura sovietică. Bibliotecarul a propus tov. Samsonov cîteva cărți la alegere: M. Bubenov *Mesteacănul alb*, K. Sedih, *Dauria*, A. Gonțear *Stegarii*, V. Ajaev *Departee de Moscova* și altele, povestindu-i conținutul lor. Cititorul a răsfoit cărțile propuse și s-a oprit asupra romanului lui Bubenov. Cartea i-a plăcut. După această operă a citit cu mult interes *Stegarii* de A. Gonțear. Cu timpul, tînarul lăcătuș a început să cunoască operele cele mai bune din literatura sovietică. Pe lângă aceasta a început să manifeste interes pentru cărți de astronomie și din specialitatea sa. Tov. Samsonov învață la școala serală și bibliotecarul îl ajută întotdeauna în alegerea materialului necesar. De un mare ajutor în munca cu cititorul este pentru noi „formularul analitic”. El dezvăluie în mod plastic lectura cititorului, întrucît ori ce carte împrumutată de acesta este înregistrată într-o rubrică anumită. Formularul analitic ajută

pe bibliotecar să descopere golurile în lectura tinerilor muncitori și să studieze cerințele lor. De obicei, bibliotecarul notează în formular cărțile care urmează să le recomande cititorilor, precum și problemele despre care va sta de vorbă cu ei. Aceste însemnări scurte îl ajută pe bibliotecar să cunoască mai bine cerințele cititorului și să aleagă cărțile necesare acestuia.

În activitatea lor pentru îndrumarea lecturii, bibliotecarii folosesc în mod larg planurile de lectură tipărite.

Mulți cititori manifestă interes pentru problema: *Tăierea rapidă a metalelor*. 47 tineri muncitori citesc cărți după acest plan.



Deservirea cititorilor la biblioteca N. V. Gogol din Moscova

Secția noastră a întocmit următoarele planuri de lectură: *Tineretul în lupta pentru pace, Țările de democrație populară, Ce să citească lăcătușul, Ce să citească frezorul, Doresc să devin radiofonist-amator, Cum funcționează automobilul, Vestii călători ruși, Astronomia, Maștri cinești sovietici, ș. a.* A trebuit să întocmim singuri aceste planuri datorită faptului că în rândurile cititorilor noștri sunt mulți strungari, lăcătuși, frezori, șoferi, pe care este necesar să-i atragem la lectura cărților profesionale, iar Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” nu întocmește astfel de planuri de lectură.

Bibliotecarul ajută pe tinerii muncitori să aleagă planurile de lectură, ținând cont de pregătirea lor generală și specială. În total folosesc planurile de lectură 128 muncitori.

Cititorii vorbesc cu multă satisfacție despre avantajele lecturii planificate. De exemplu strungarul V. Horošilov a spus: „Eu am intrat la uzina Glavpișcemaș ca ucenic strungar; am ascultat de sfaturile maestrului la care am lucrat și am năzuit să trec mai repede la munca independentă. Am hotărât să cunosc cărțile despre munca de strungar și l-am rugat pe bibliotecar să-mi aleagă materialele necesare. Bibliotecarul mi-a arătat o listă de cărți pe tema: *Ce să citească strungarul* și mi-a explicat superioritatea sistemului unei lecturi planificate. Am început să studiez în mod sistematic cărțile menționate în această listă. Și într-adevăr, citind aceste cărți aflu un lucru nou, iar de fiecare dată lucru nou aflu și întăresc prin lectura cărții următoare. Eu sunt foarte mulțumit că am venit la bibliotecă, unde m-au învățat să folosesc cartea tehnică.

În gazeta de perete *Vocea cititorului* s-a publicat și următoarea observație a cititoarei T. N. Plahova: „Eu iubesc foarte mult operele scriitorilor sovietici, ai căror eroi sunt oamenii noi, oameni ai societății socialiste. Aceste opere ajută tineretului nostru să iubească munca, să respecte profund pe omul muncitor, educă în el cinstea, curajul, perseverența în atingerea scopului. Pe lângă aceasta îmi plac și cărțile legate de profesia mea. Eu citesc permanent cărți, care-mi ajută să-mi însușesc mai bine munca mea de frezor. La alegerea acestor cărți îmi ajută planul de lectură propus de bibliotecar”.

Din experiența muncii noastre vedem că planurile de lectură au ajutat pe mulți dintre cititorii noștri să-și însu-

șească mai bine munca de specialitate, să le dezvolte gustul pentru cele mai bune opere ale literaturii clasice și sovietice, să lucreze cu cartea social-politică.

Ținând seama de avantajele lecturii planificate, noi popularizăm larg planurile de lectură. La secția de împrumut există o expoziție cuprinzând cărțile recomandate în planurile de lectură. La cărți se atașează fișele adnotate, care descriu conținutul lor. De asemenea au loc convorbiri individuale și colective cu cititorii despre superioritatea lecturii planificate. Pentru ca lectura tinerilor muncitori, care recurg la planuri, să nu fie unilaterală, bibliotecarul le recomandă cărți și din alte domenii.

Unul din elementele cele mai importante ale îndrumării lecturii este popularizarea lecturii după plan. Zilnic, în activitatea lor, bibliotecarii îi învață pe tinerii cititori să se folosească de cataloage, de materialele bibliografice. Secția organizează expoziții pe următoarele teme: *La alegerea cărții, folosiți-vă de indicatoare bibliografice. Indicatoare noi bibliografice. Bibliografia și însemnătatea ei.* La aceste expoziții au loc convorbiri cu cititorii despre materialele bibliografice și cum trebuie folosite acestea. În sala de împrumut se află standul intitulat *Folosiți-vă de materialele bibliografice.* Ele conțin următoarele materiale: *Indicator referitor la operele clasice ale marxism-leninismului, Enciclopedia și materiale informative, Materiale bibliografice.* La stand se dau explicații cum să se folosească materialele bibliografice recomandate. De asemenea au loc convorbiri cum să se aleagă cartea după catalog.

O mare atenție se acordă folosirii materialelor bibliografice la eliberarea cărților. Pregătindu-se pentru această lucrătorii secției aleg zilnic cărțile recomandate în indicatoare pentru a le putea propune cititorului.

Pentru o popularizare cu succes a materialelor bibliografice, lucrătorii secției examinează în prealabil cu atenție lucrările noi apărute.

Un loc important în activitatea împrumutului îl ocupă informarea tinerilor muncitori despre noutățile literare. Bibliotecarul trimite scrisori speciale cititorilor care manifestă interes pentru problemele tratate în acele cărți, cu rugămintea de a trece la bibliotecă spre a lua cunoștință de cărțile permise.

După revista „Bibliotekar” nr. 2/1955

## Folosind agitația vizuală

În cei doi ani de cînd tov. Vass Elisabeta a fost numită responsabilă bibliotecii sătești din comuna Tileagd, raionul Aleșd, regiunea Oradea, ea a dat țărănimii muncitoare din comună un neprețuit ajutor prin popularizarea metodelor agrotehnice înaintate cu ajutorul cărții.

Puțini sînt în prezent țărani muncitori din această comună care să nu studieze și să nu cunoască cărțile agrotehnice ce se găsesc la biblioteca satească.

Printre metodele de muncă folosite de bibliotecara Vass Elisabeta, un loc important îl ocupă agitația vizuală. Prin expoziții de cărți, vitrine, panouri cu coperte false, prin diferite afișe și fotomontaje, oglindind aspecte ale muncii pe ogoarele colhoznice ori pe ogoarele patriei noastre, bibliotecara contribuie în mod activ la atragerea unui număr mare de țărani muncitori la bibliotecă.

În timpul însămînțărilor de primăvară, bibliotecara a organizat o expoziție de cărți pe tema *Însămînțind la timp după metodele agrotehnice înaintate, asigurăm o recoltă sporită la hectar*, care a cuprins numeroase cărți și broșuri despre pregătirea semințelor pentru însămînțat, tehnica însămînțatului etc.

Pentru a scoate și mai mult în evidență valoarea cărților din expoziție, bibliotecara Vass Elisabeta a expus citate extrase din aceste

cărți, grafice și texte explicative, ca de pildă, grafice reprezentînd creșterea producției de cereale, porumb, cartofi, în care a folosit datele din cuvîntarea tov. Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul frunțașilor în agricultură. Alte grafice au ilustrat prevederile de producție ale comunei, cum a fost cel privitor la sarcina însămînțării a 1600 ha. cu porumb. Fotografiiile frunțașilor recoltelor bogate, cititori ai bibliotecii, au constituit un puternic stimulent pentru vizitatorii expoziției.

Țăranul muncitor Szabo David vizitînd expoziția a arătat în cuvînte simple cum și-a ales ultimele cărți apărute în 1954/1955 despre cultura porumbului, care i-au deschis calea obținerii unei producții sporite de porumb.

Reușita expoziției s-a datorat fără îndoială și faptului că la organizarea ei bibliotecara a atras pe agronomul comunei, pe frunțașii recoltelor bogate precum și cadre didactice, care au dat un sprijin însemnat în fixarea tematicii, cit mai ales în realizarea ei printr-o justă alegere a cărților.

Bibliotecara Vass Elisabeta a amenajat panouri cu coperte false pe diferite teme agrotehnice în centrele mai importante din comună. Așa de exemplu în fața sîtatului popular există un panou intitulat *Cartea agrotehnică factor activ în lupta pentru sporirea producției la hectar* care este în-

prospătat periodic cu cărți noi în funcție de muncile curente.

În vitrina din fața bibliotecii, bibliotecara expune zilnic articole alese și decupate din presa centrală și locală. Printre materialele cele mai citite din această vitrină sînt articolele din ziarul Știința publicate sub rubrica *Calendarul agrotehnic și De pe întinsul patriei noastre*.

Consacrind numeroase acțiuni problemelor producției agricole, bibliotecara Vass Elisabeta a contribuit la creșterea interesului față de cartea agrotehnică, la mărirea numărului de cititori și a cărților difuzate.

În plină campanie agricolă, cererile pentru cărțile agrotehnice cresc neconținut. Țărani muncitori

ca Șapi Ludovic, Kovaes Giula, Adler Zoltan, Bociș Mihai, s-au deprins să împrumute de la bibliotecă cărți agrotehnice și să le citească la cîmp, în orele de repaus.

Datorită rezultatelor obținute, tov. Vass Elisabeta a primit titlul de bibliotecară fruntașă pe regiune și a fost citată în darea de seamă prezentată raionului de către statul popular comunal, pentru munca ce-a depus în această perioadă.

Bibliotecara Vass Elisabeta luptă în prezent să-și formeze un colectiv tot mai larg de țărani muncitori, fruntași în muncă, cu ajutorul cărora speră să ducă mai bine munca de popularizare a cărții agrotehnice, factor important în ridicarea agriculturii noastre.



## *În mijlocul țărănilor muncitori*

În pragul campaniei agricole din acest an, la biblioteca sătească din comuna Stolnici, raionul Costești, regiunea Pitești, s-a putut observa un avînt deosebit în muncă. Vrednica și activa responsabilă a bibliotecii, tovarășa Ionescu Maria și-a mobilizat întreg colectivul de muncă în vederea organizării unei temeinice difuzări a cărților agrotehnice, care să sprijine bătălia pentru obținerea unei recolte sporite la hectar.

În colectivul voluntar al bibliotecii activează 6 persoane — 3 învățătoare și 3 utemiste. Cu ajutorul acestui colectiv, bibliotecara a întocmit un plan de muncă, în care a prevăzut forme cit mai potrivite pentru difuzarea cărților în compania lucrărilor agricole, ținînd seama că în această perioadă țărani muncitori sînt ocupați de di-

mineața pînă seara la cîmp. Pe baza planului de muncă, bibliotecara a împărțit satul în șase sectoare, repartizînd fiecărui membru din colectiv cite un sector unde să difuzeze cărțile.

Din fondul bibliotecii, care cuprinde 3191 volume, au fost apoi alese cărțile agrotehnice legate de culturile care se practică în comună și anume, cărți despre diferite lucrări ale solului în vederea semănatului, cărți despre metode noi de însămînțat a porumbului și griului, cărți despre întreținerea culturilor și altele, care au fost date responsabililor de sectoare. Membrele colectivului cit și bibliotecara au mers zilnic, din casă în casă, unde au împărțit cărți potrivit cerințelor și nevoilor cititorilor. Numărul cititorilor a crescut mult, ajungînd la 362. Cititori ca Uță

Radu, fruntaș al recol-  
telor bogate, Dumitrescu  
Ion și Voicu Cioc, ci-  
tind cărți ca de pildă  
*Pregătirea semințelor  
pentru semănat, Semă-  
natul în pătrat sporește  
recolta de porumb* de  
Nagy Alexandru, *Metode  
noi de însămînțare a  
cerealelor* de ing. V. A.  
Naghiu sau *Ingrijirea  
culturilor de cimp în  
timpul iernii și primă-  
vara timpuriu* de ing.  
N. Drăgoi și punînd în  
practică învățămintele  
din aceste cărți, au



Citire în colectiv la locul de muncă al  
colectiviștilor de la G.A.C. Ștefănești,  
raionul Pitești

asigurat obținerea unei recol-  
te sporite pe ogoarele lor. De  
asemenea țaranul muncitor Voicu  
Florea citind broșurile *Să aplicăm  
metode avansate în cultura carto-  
filor și Cum luptăm împotriva bu-  
ruienilor*, a însămînțat 0,25 ari cu  
cartofi, așezînd în cuiburi îngrășă-  
mintele naturale, îngrijînd apoi ter-  
renul însămînțat împotriva burui-  
nilor.

Pe baza rezultatelor obținute bi-  
bliotecara Ionescu Maria a căutat  
să dezvolte și mai mult această  
muncă. În luna mai a. c. a atras  
în colectivul său pe instructoroaia  
de pionieri Sandu Elena, cu sprijin-  
ul căreia a organizat un activ  
din 14 pionieri. Bibliotecara a îm-  
părțit fiecărui pionier cite 5 cărți,  
cu sarcina de a le difuza pe ulitele  
unde locuiesc. Această muncă este

controlată de instructoroaia de pio-  
nieri, care ține legătura cu biblio-  
teca.

Biblioteca Ionescu Maria în-  
tocmește liste de recomandare, în-  
soțite de îndrumări practice, pe  
care le trimite bibliotecilor cămin-  
nelor culturale și colturilor roșii  
ale G.A.C. și G.A.S. din raza co-  
munei. Astfel de liste au fost difu-  
zate în campania însămînțărilor de  
primăvară și în campania de în-  
țetire a culturilor.

În prezent, responsabilă biblio-  
teciei satești din comuna Stolnici  
face pregătiri pentru asigurarea  
unei activități susținute de difu-  
zare a cărților agrotehnice în cam-  
pania de recoltare, cînd va ame-  
naja la aria din comună o biblio-  
tecă mobilă și un stand de cărți.

## Roadele acțiunilor de masă

Tov. Arventi Ana lucrează la  
biblioteca satească din comuna  
Poarta Albă, regiunea Constanța,  
din anul 1949. La început, ca bi-  
bliotecară voluntară, mai tirziu ca  
salariată, tov. Arventi a desfășurat

necontenit o frumoasă activitate  
fiînd cunoscută și iubită de toți lo-  
citorii comunei. Mereu o întilnești  
pe ulitele satului cu cărțile sub  
braț, pe care le împarte la casele  
oamenilor. Nu au greșit deloc cei

care au propus-o și ales-o deputată, pentru că într-adevăr ea îi reprezintă cu cinste.

În plină campanie agricolă, tov. Arventi, aplică metodele cele mai bune, organizând nenumărate acțiuni de masă. În campania agricolă de vară ea a avut grijă să activeze citirile în colectiv la locul de muncă. Ajutată de membrele colectivului voluntar, ea aduce la cîmp cărți și broșuri specifice muncilor din etapa respectivă pe care le citește țăranilor muncitori. Colectivista Ioana Pițuru, pînă mai ieri analfabetă, este acum una din frecventele cititoare ale bibliotecii și în același timp una din tovarășele care o ajută mult în munca de popularizare a cărților.

De obicei se citesc broșuri agrotehnice, care mai întîi sînt studiate de bibliotecară ca să-și dea seama dacă se potrivesc lucrărilor agricole specifice comunei. Astfel s-au citit broșurile: *Buruienile și combaterea lor* de N. S. Sokolov, *Experiința mea în cultivarea porumbului* de M. Ozernii, *Pentru recolta tot mai bogate* de Cristea Ana, *Să îngrijim la timp și în bune condițiuni culturile de bumbac* etc. De asemenea se citesc din presa centrală și locală articolele legate de lucrările agricole.

Un mare număr de țărani muncitori vin să-și petreacă timpul la căminul cultural. Astfel a fost constituită pe tema: *Îngrijirea porumbului și diferența dintre rariță și prășitoare*, la care au participat 150 de țărani muncitori. În cadrul consfăturii a vorbit fruntașul recoltelor bogate Boșoteanu Ion. El

a arătat importanța prășitoareii și a semănatului în cuiburi dispuse în pătrat, subliniind faptul că în urma celor învățate din cărți și broșuri și însămînțind la timp, după metode avansate, a obținut 1400 kgr. griu la hectar și 2050 kg. porumb la hectar. Nu același lucru s-a întimplat cu un vecin de-al lui care însămînțind cu 8 zile mai tirziu, nu a obținut decît 800 kg. griu la hectar. În afară de tov. Boșoteanu, nenumărați cititori ai bibliotecii ca Marin Popa, Dumitru Cotorcea, Stanca Iuscenco, și Gheorghe Tîcmeanu sînt fruntași în agricultură. Ei au citit cu mult interes broșurile pe care le-a recomandat bibliotecara ca: *Semănarea în cuiburi dispuse în patrat, Cum ne ajută agrotehnica sovietică să obținem recolte bogate* de E. Jtani, *Cum trebuie să lucrăm pămîntul primăvara* de D. Stănculescu, *186 kintale porumb la hectar* de M. Ozernii și altele.

Activitatea tov. Arventi în legătură cu organizarea acțiunilor de masă nu se limitează numai în cadrul comunei Poarta Albă. Ea a organizat în comuna Castelul o consfătuire asupra cărților agrotehnice legate de cultura porumbului la care au participat 220 țărani muncitori.

Dragostea tov. Arventi pentru carte și felul cum înțelege ea să-și ducă activitatea în perioada lucrărilor agricole, i-au adus frumoase rezultate în muncă, reușind să facă din biblioteca satească din Poarta Albă un sprijin serios al țăranimii muncitoare.





# UN SPRIJIN PREȚIOS în MUNCA CU CARTEA

Cu toată perioada scurtă care s-a scurs de la constituirea, în mai toate comunele patriei noastre, a brigăzilor de agitație, acestea au reușit să-și arate valoarea și eficacitatea lor. Prin programele lor legate de viața comunei respective, brigăzile de agitație au reușit să scoată în evidență realizările dobândite de oamenii muncii pe plan local, contribuind totodată, prin îmbrăcarea în haina satirei a observațiilor critice, la crearea unui puternic curent de opinie în rândul celor ce muncesc pentru lichidarea lipsurilor dezvăluite.

Prin activitatea lor, brigăzile de agitație pot da un ajutor efectiv și muncii cu cartea, contribuind la înlăturarea unor deficiențe care împiedică buna ei desfășurare. Și acest lucru reese clar din experiența acelor brigăzi de agitație în al căror program au fost prezentate și unele aspecte pozitive și negative din activitatea bibliotecii. Un exemplu concret în această privință ne oferă brigada de agitație din comuna Comarnic, raionul Sinaia, regiunea Ploești.

Aci, brigada de agitație a căminului cultural „Ion Luca Caragiale”



Brigada de agitație din comuna Comarnic, regiunea Ploești.

le” înjghebată nu de mult, din inițiativa învățătorului Pivniceru Ion, alcătuieste un program în care nu figura nimic despre biblioteca sătească. Sezisind ajutorul pe care l-ar putea primi din partea brigăzii de agitație, tovarășa Anastasescu Maria, bibliotecara bibliotecii sătești, a propus tov. Pivniceru să-și îndrepte atenția și asupra bibliotecii, informându-l asupra acelor fapte care trebuiau satirizate. Și astfel programul brigăzii a fost îmbogățit cu noi aspecte privind munca cu cartea.

În spectacolul „Zi pe șleau” dat de brigada de agitație, la căminul cultural, cetățenii comunei au putut să afle că mai există cititori care nu îngrijesc bine cărțile, înapoiindu-le rupte sau murdare. Și au mai aflat cetățenii comunei că mai sunt cititori ca Elena Gavrilă, casnică, sau Boștină Maria funcționară, care nu respectă termenul de restituire a cărților împrumutate, ținând o carte luni și luni de zile, împiedicând astfel trecerea acestor cărți în mâinile celor care doresc să le citească. Critica brigăzii de agitație s-a îndreptat și spre unii salariați ai sfatului popular comunal care nu frecventează biblioteca. În cadrul unei convorbiri imaginare dintre cărți, acestea spun „pe șleau” că: Nu i-am văzut niciodată. Și nu știm nici cum arată. A fost criticat și cel vinovat de faptul că uneori cititorii nu găsesc în bibliotecă cărțile cerute, în speță, Colectura regională care trimite cărțile în mod birocratic fără a ține seamă de specificul comunei. În ultimele colete de pildă, sosite la bibliotecă, se numără cărți ca: *Exploatarea parcului de mașini și tractoare, Materialele arheologice*



Participanții la spectacolul dat de brigada de agitație din comuna Comarnic

privind istoria veche a R.P.R. (vol. I.) care zac nefolosite în rafturile bibliotecii.

Dar brigada de agitație n-a uitat să laude cititorii fruntași ai bibliotecii, cum sînt Ion Gageanu, Nicolae Muscalu, Ștefan Criveanu dela fabrica Viitorul. Inșă știe orișicine, continuă să spună cronică brigăzii — că avem și gospodine / care s-bune cititoare/și citesc cu înfocare numărînd printre acestea pe Nicolai Ana și Maria Peticiu, ca să încheie apoi: Multe sînt, inșă nu poți / să-i inșiri acum pe toți.

Materialul brigăzii conținea și o prezentare versificată despre foloasele cărților: Care sînt îndrumător / Pentru orice cititor /.

În zilele următoare spectacolului, s-a putut vedea că versurile brigăzii ustură și înțepă, dar sînt tămăduitoare. Restituirea cărților de către cititorii întîrziati printre care cei dinții au fost cei criticați, manifestarea unei atitudini mai plină de grijă pentru păstrarea cărților, mărirea numărului de cititori prin atragerea la bibliotecă a unor salariați de la magazinele din comună care nu veneau pe la bibliotecă sînt cea mai bună dovadă a efectului bun pe care l-a avut brigada de agitație pentru sprijinirea activității bibliotecii.

În alte locuri, brigăzile de agitație, dovădind o bună orientare, au introdus de asemenea în programele lor, din proprie inițiativă, unele materiale cu privire la activitatea bibliotecii. În comuna Telega, de pildă, raionul Cîmpina, regiunea Ploești, brigada de agitație a căminului cultural a criticat lipsa de preocupare a tov. Baicu Elena, bibliotecara bibliotecii sătești, în ce privește or-

ganizarea unei agitații vizuale menită a face cunoscute țăranilor muncitori cărțile din bibliotecă. Rezultatul s-a văzut: bibliotecara și-a însușit critica, luîndu-și angajamentul că va trece neîntîrziat la organizarea unei largi agitații vizuale în jurul cărților noi sosite.

Asemenea exemple nu sînt inșă prea numeroase. În general, la alcătuirea programelor brigăzilor de agitație se observă o lipsă de preocupare pentru inserarea unor materiale privitoare la munca cu car-

În viața satelor noastre bibliotecă joacă astăzi un rol însemnat. Pretutindeni în activitatea cu cartea sînt fapte care merită să fie laudate și popularizate, după cum sînt și laturi care necesită să fie criticate pentru a ajuta la îndreptarea lor. Exemplele arătate în articolul de față ne arată aportul important pe care brigăzile de agitație pot și trebuie să-l aibă în lichidarea acelor lipsuri care împiedică cartea să ajungă în mina celor cărora ie este destinată.

Cei care duc munca de îndrumare a activității brigăzilor de agitație trebuie să aibă grijă ca în materialele ce se întocmesc să fie oglindită și activitatea bibliotecii.

## Munca cu cartea în stațiunile balneo-climaterice

ROZALIA MOLDOVEANU  
activistă a secției muncii culturale  
de mase din C.C.S.

Una din activitățile culturale importante în stațiunile balneo-climaterice și cu un mare rol în educarea oamenilor muncii este munca cu cartea.

Încă cu ani în urmă C.C.S. a urmărit problema organizării de biblioteci în stațiuni, înzestrându-le în permanență cu cărți noi apărute. În momentul de față, fiecare stațiune dispune de biblioteci cu variate titluri de cărți din toate domeniile. Astfel, în stațiunile bălneare Vășile Roaită, Eforie, sînt circa 60.000 de volume; la Sinaia în jurul a 40.000 de volume; la Tușnad ca și la Călimănești cite 20.000 de volume și mai mult. Toți în anii care au trecut, munca cu cartea nu s-a desfășurat la un nivel satisfăcător.

Anul acesta în vederea îmbunătățirii muncii cu cartea la locurile de odihnă, C.C.S. a luat o serie de măsuri. Una dintre aceste măsuri a fost consfătuirea cu colectivele culturale și cadrele de bibliotecari din stațiunile de odihnă, care a avut loc în cursul lunii mai la Sinaia. La această consfătuire pe lângă îndrumările care s-au dat, s-a urmărit preluarea experienței celor mai buni bibliotecari și îndrumarea metodică a activității bibliotecilor din stațiuni, dezbătîndu-se pe larg toate aspectele și specificul acestei munci. Din discuțiile și concluziile care s-au pus, a reieșit importanța mare ce trebuie acordată bibliotecilor din stațiuni, necesitatea ca în munca lor să se folosească forme cit mai variate și mai atractive, iar bibliotecarii să devină adevărați propagandiști ai cărții.

Avînd în vedere că în stațiuni vin oameni cu multiple și variate pregătiri și mai cu seamă faptul că cerințele cultu-

rale ale oamenilor muncii au crescut, este necesar ca bibliotecarii respectivi să cunoască și să știe să lucreze cu diferitele categorii de oameni veniți la odihnă și în rîndurile cărora trebuie desfășurată o vie activitate de popularizare a cărții. Depinde însă în mare măsură de capacitatea și gradul de cultură a bibliotecarilor, de inițiativa lor ca aceste forme să fie introduse în toate stațiunile. Depinde de asemenea și de faptul dacă bibliotecarii reușesc să cunoască bine fondul de cărți și să fie permanent la curent cu tot ce apare nou. Trebuie pus accentul pe o continuă dezvoltare a acțiunilor de masă, astfel ca pe lângă recenzii și prezentări de cărți să fie larg folosite și alte forme de manifestări cit mai variate și la un nivel cit mai înalt, ceea ce pretinde din partea bibliotecarului o pregătire temeinică.

Condițiile din stațiuni sînt foarte prielnice introducerii serilor literare închinat unii scriitor sau unui grup de scriitori, sau a serilor literare axate pe o anumită temă ca *Lupta pentru pace ogîndită în operele scriitorilor*, *Cartea ne ajută să muncim mai bine în producție*, *Poezii cîntă frumusețile patriei noastre*, *Să ne cunoaștem scriitorii* etc. Asemenea forme de manifestări se folosesc în stațiunile Sinaia, Călimănești, Govora, Vatra Dornei și în stațiunile de pe litoral unde au dat bune rezultate. La serile literare închinat unui scriitor, organizate în stațiunea Tușnad, pe lângă prezentarea referatului literar și citirea de fragmente sau poezii din lucrările scriitorului respectiv s-au interpretat de soliști sau au fost ascultate pe discuri cîntece ale căror texte sînt scrise de autorul prezentat. Un exemplu în această privință a fost

seara închinată lui G. Coșbuc unde s-a cântat *La oglindă și Pocnind din bici*.

Foarte educative și primite cu mult interes, producând vie animație în rîndurile auditorilor sînt serile de ghicitori literare ca și serile de satiră și umor. La aceste manifestări se citesc schițe umoristice din operele diferiților scriitori. La fel de bine primite sînt serile în care fără să se prezinte un referat literar, se citesc fragmente sau poezii din lucrările mai multor scriitori. Succesul acestei forme depinde de felul cum serile sînt axate pe o temă. Atunci cînd fragmentele sînt frumos citite ele provoacă un stimulent ca auditorii să cunoască cit mai multe din lucrările acestor scriitori. Această formă este larg folosită și ea dă rezultate bune în stațiunea Predeal.

Trebuie avut însă grijă ca prin preocuparea de a folosi forme cit mai variate, să nu se piardă din vedere conținutul ce trebuie să-l aibă fiecare manifestare.

Felul cum sînt organizate cataloagele, trebuie să oglindească pricepera și dragostea bibliotecarului pentru munca sa, să dovedească în ce măsură este el animat de dorința de a ajuta oamenii muncii care vin la bibliotecă de a și alege cărțile ce-i interesează.

O mare importanță în activitatea bibliotecii o are felul cum se face aprovizionarea cu cărțile noi apărute. În multe stațiuni aceasta se face la întîmplare, ca de pildă, la Sovata, Borsec, Lacu Roșu.

Bibliotecarul trebuie să cunoască bine care sînt grupele de cărți ce se citesc mai mult și să cumpere din această categorie titluri mai multe și în exemplare cit mai numeroase. Conducerea stațiilor trebuie să dea bibliotecarului posibilitatea ca lunar să se deplaseze la centrul regional pentru a procura cărțile noi apărute. Aprovizionarea trimestrială face ca din bibliotecă să lipsească tocmai acele titluri de cărți noi apărute care sînt cel mai mult cerute și se epuizează repede. O atitudine negativă în această direcție se manifestă la majoritatea stațiilor, chiar și în stațiuni ca Sinaia, unde de două trimestre nu s-a mai făcut aprovizionarea cu cărți noi.

Colectura regională trebuie să dea o atenție mai mare bibliotecilor din stațiuni evitînd de a le aproviziona cu cărți la întîmplare cum se procedează uneori. Este de datoria Centrului de Librării și Difuzarea Cărții să țină cont de specificul unor regiuni în care sînt și stațiuni de odihnă și să repartizeze cărțile după aceste criterii.

În Regiunea Autonomă Maghiară sînt 4 stațiuni unde vin la odihnă oameni ai muncii din toată țara, majoritatea romini. Totuși, la Tirgu Mureș se găsesc puține cărți în limba romină, după cum și la Pitești nu se găsesc cărți în limba maghiară pentru stațiunile de pe Valea Oltului, frecventate de mulți oameni ai muncii maghiari.

Bibliotecarii din stațiuni au acum prilejul de a-și axa activitatea în legătură cu concursul „Lubiți cartea”. În acest scop este recomandabil ca la toate bibliotecile să fie afișate lista cărților din bibliografia concursului, iar biblioteca să fie aprovizionată cu aceste titluri, organizînd vitrine în care să fie expuse cărțile pentru concurs.

De un mare sprijin pentru îmbunătățirea muncii cu cartea în stațiuni trebuie să fie bibliotecile regionale care prin controlul și îndrumările calificate ce-l dau acestor bibliotecari cu ocazia deplasărilor pe teren pot să contribuie la închegarea unei legături între bibliotecile regionale și cele din stațiuni, lucru ce ar fi în interesul îmbunătățirii muncii cu cartea.

În centrul preocupărilor bibliotecarilor din stațiuni trebuie să fie lupta pentru continuarea lor ridicare profesională. În acest sens, ei trebuie să fie îndrumați și sprijiniți de colectivul de conducere din stațiune, pentru ca să înceteze de a fi simpli mînuitori de cărți sau puși să facă alte munci, așa cum se întîmplă în multe stațiuni.

Depinde foarte mult de însăși bibliotecarul de felul cum își ridică nivelul politic, cultural și profesional, ca să se dea muncii sale atenția cuvenită și să fie sprijinit de organele culturale din stațiune ca și de masele de cititori.

Problema unei desfășurări a muncii cu cartea în stațiunile de odihnă, se află în centrul preocupărilor activiștilor C.C.S. Ei urmăresc în permanență să dea bibliotecarilor îndrumările și ajutorul necesar, să ducă o muncă de control susținută, ca prin aceasta bibliotecile din stațiunile de odihnă să poată contribui ca oamenii muncii să aibă o odihnă cit mai plăcută.

Îmbunătățirea muncii bibliotecilor din stațiunile de odihnă trebuie să stea în primul rînd în atenția conducerii stațiilor. Ele trebuie să dea mai multă atenție muncii cu cartea, să creeze toate condițiile unei bune activități a bibliotecarilor. De rîndul lor, bibliotecarii din stațiuni trebuie să depună toate eforturile pentru a fi la înălțimea sarcinilor încredințate.



## DIN CORESPONDENȚELE noastre

### BIBLIOTECILE CLUBURILOR MINERE DIN VALEA JIULUI

În anul regimului nostru de democrație populară a luat ființă în centrele miniere din Valea Jiului o largă rețea de biblioteci cu zeci de mii de volume. Dintre acestea, o frumoasă activitate are pînă în prezent biblioteca clubului miner din Aninoasa. La această bibliotecă tov. bibliotecar Stelian Constantin, desfășoară o bună activitate, orientîndu-se în munca sa după un plan bine întocmit. Folosind cele mai variate metode de atragere a cititorilor el a reușit în primul trimestru al acestui an să mărească cu mult numărul acestora.

Printre metodele folosite se numără recenzii. Au fost organizate recenzii asupra romanelor *Karaganda* de Mustafin, *Clocote* de A. G. Vaida, apoi o seară literară pe tema: *Viața și opera marelui scriitor sovietic Maxim Gorki*. Avînd la îndemînă și stația de radioficare, tov. bibliotecar a folosit-o pentru a prezenta cărțile *Dorința arzătoare* de N. Panoy și *Rădăcinile bucuriei* de Ieronim Șerbu.

Datorită acestor metode numai în primele două luni ale anului 1955 au fost înscrși la biblioteca clubului miner din Aninoasa un număr de 190 de cititori.

Cu toate aceste succese, la biblioteca clubului miner din Aninoasa mai sînt încă lipsuri serioase. Așa, de exemplu, tov. bibliotecar nu a reușit să-și formeze pînă în momentul de față un colectiv voluntar care să-l ajute în muncă. O altă lipsă este și faptul că nu tot fondul de cărți de 19.000 de volume este trecut în registrul inventar al bibliotecii.

Cît privește celelalte biblioteci ale cluburilor miniere din Valea Jiului, putem spune că nu reușesc să-și atingă scopul pentru care au fost create. Astfel, la biblioteca clubului uzinei de reparat utilaj miner din Petroșani, tov. bibliotecară Nichelciuc Natalia, nu folosește nici o metodă de popularizare a cărților. Ea își duce munca ca un simplu funcționar, așteptînd ca cititorii să vină singuri la bibliotecă. Datorită acestui fapt, în primele două luni ale anului 1955, n-a izbutit să înscrie la bibliotecă decît un număr de 51 de cititori. În aceiași si-

tuație se află și biblioteca clubului miner din Petrila care numără numai 91 de cititori. Mai mult chiar, aici biblioteca Căprar Elena, nu ține la zi evidența cititorilor noi înscriși, nici evidența cărților citite, motivînd această lipsă prin faptul că nu are caiet de evidență zilnică.

La biblioteca clubului miner din Lonea, afară de faptul că nu se ține la zi evidența cititorilor și a cărților citite, nu s-a făcut în anul acesta nici reinscrierea cititorilor noi. Biblioteca consideră pe cei 900 de cititori pe care i-a avut în anul 1954 ca fiind și în prezent cititorii bibliotecii, cu toate că mulți dintre ei nu mai frecventează biblioteca de luni de zile.

O altă lipsă a bibliotecarilor cluburilor miniere din Valea Jiului este și defectuoasa aprovizionare cu cărți.

Biblioteca clubului miner din Lupeni, de pildă, a cumpărat numai volumul I din cartea *Stepan Razin* de St. Zlobin iar din cartea *Al nouălea val* de Ilya Ehrenburg numai volumul II în patru exemplare. Deși a trecut mai bine de o jumătate de an de cînd au fost cumpărate aceste exemplare, ele stau în rafturile bibliotecii necitite de nimeni.

În general, la toate bibliotecile din Valea Jiului lipsesc cărțile cu conținut politic, care sînt foarte mult căutate de cititorii maturi și de cei ce urmează diferite forme de învățămînt politic.

Pentru îmbunătățirea muncii cu cartea în bibliotecile de pe Valea Jiului este de dorit ca bibliotecarii să-și schimbe complet atitudinea pe care o au, să înceapă să muncească cu elan, să folosească forme variate de popularizare a cărții ca: panouri cu coperte false, expoziții de cărți, recenzii, consfătuiri, precum și colportajul cărților acasă sau la locul de muncă al cititorilor.

Numai muncind în felul acesta, ei vor putea aduce un aport pozitiv în lupta pentru culturalizarea oamenilor muncii și construirea socialismului în patria noastră

R. BALȘAN  
correspondent



# BIBLIOGRAFIE

## CONSTRUIREA SOCIALISMULUI ÎN ȚARILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Prin țările de democrație populară. (culegere). București. Editura de Stat pentru literatură politică. 1955. 121 pag., lei 1,70.

Articolele și reportajele cuprinse în această culegere aduc mărturii grăitoare ale vieții noi ce se înfiripă pe meleagurile țărilor de democrație populară cu ajutorul multilateral și dezințersat al Uniunii Sovietice și a colaborării lor frățești. Primul reportaj, *Uzina din Șenian*, zugrăvește sugestiv dezvoltarea puternică a industriei din R. P. Chineză. În uzina din Șenian — transformată în anii puterii populare într-un mare centru industrial — se produc tipuri de uși lașe pe care altă dată țara era nevoită să le importe, subliniindu-se astfel contrastul față de trecut, cînd sub regimul gominđanist, pînă și bulionul și scobitorile se importau, iar uriașele resurse naturale ale țării rămîneau nefolosite sau erau jefuite de imperialiști.

Despre marile succese obținute de oamenii muncii din țările de democrație populară în opera de industrializare ne vorbesc și reportajele *Prin Silezia* (R. P. Polonă), *In regiunea petroliferă Zala* (R. P. Ungară), *Prima construcție a celui de al doilea plan cincinal* (R. P. Bulgaria), *Coreea de Nord își făurește o viață pașnică* (R. D. P. Coreeană) ș. a.

În țările de democrație populară s-a schimbat simțitor și viața satelor. Tot mai mult folosesc țărani chinezi uniți în cooperative de producție metodele avansate agrotehnice (*Al patrulea vecin — punctul agrotehnic*). În satul Tursko, din Cehoslovacia, unde încă pînă nu de mult oamenii trudeau din greu pe pămînturile moșierilor, astăzi și-a înflorit adînc și puternic rădăcinile, o viață nouă — viața muncii colective — care a adus țăranilor muncitori bunăstare materială și culturală și perspectiva unui viitor tot mai îmbelșugat (*Viața țăranilor din Tursko s-a schimbat*).

Aceiași temă — traiul tot mai fericit al țăranilor muncitori uniți în coopera-

tive de producție — tratează și reportajele *Cooperativele agricole de producție din R. P. Ungară încheie bilanțul de activitate pe 1954*. Bucuria muncii colective (R. P. Bulgaria) ș.a.

Alte reportaje ca *Privind harta Albaniei, O țară nouă, o cultură nouă* (R. D. Germană), *Intîlniri la Ulan-Bator* înfățișează grija statului democrat popular pentru satisfacerea nevoilor sociale și culturale ale celor ce muncesc.

Exemplul R. P. Mongole este foarte v-locvent. În Mongolia feudală nu existau mai mult de doi, trei medici. Astăzi pe întinsul R. P. Mongole sînt 55 spitale, 400 centre sanitare și 2500 cadre sanitare. În locul unei singure școli cu vreo 40 elevi, și aceea scufundată în beznă budismului, există astăzi 430 de școli.

Din reportajele prezentate în această culegere reiese forța crescîndă care se încheagă în toate domeniile în țările lașărului democrației și socialismului, contribuție de preț în apărarea cauzei păcii.

## RELATII INTERNAȚIONALE. SITUAȚIA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ ÎN ȚARILE CAPITALISTE ȘI COLONIALE

EHRENBURG, I.: *Oamenii vor să trăiască*. București. Editura Cartea Rusă, 1955, 266 pag., lei 4,60.

Între anii 1947 și 1953 marele scriitor sovietic Ilya Ehrenburg a scris o serie de articole și a rostit diferite cuvîntări în cadrul mișcării mondiale a partizanilor păcii care, reunite în acest volum, dau o imagine vie și concretă a creșterii și dezvoltării forțelor păcii în lumea întregă.

În mai toate articolele sale, Ehrenburg demască uneltirile așîțătorilor la război, dezvăluind adevăratele scopuri care stau îndărătul teoriilor rasiste despre așa zisa superioritate a americanilor și a modului lor de viață (*Glasul unui scriitor și „Supraoamenii” Americii*). Cu aceiași vehemență se ridică Ehrenburg împotriva oamenilor de cultură din Apus care încearcă să justifice agresiunea, agitînd în mod ridicol legenda pericolului comunist (*Capitularea bucherilor*). Această problemă

este reluată în articolele *Scrisoare deschisă către scriitorii din occident, Răspuns unor răspunsuri*, unde cere scriitorilor din lumea întreagă să dea ascultare glasului popoarelor, alăturându-se mișcării pentru apărarea păcii. În articolul *Cultură sau sălbăticiune* scriitorul se ridică împotriva celor care neagă caracterul național al culturii, condamnând ideea absurdă că ar exista un antagonism între cultura occidentală și cea orientală și îndemnând la un schimb cinstit de vederi culturale pentru promovarea culturii tuturor popoarelor.

În alte articole, cum sînt *Veacul cel nou sau Jumătate de veac*, este pusă problema luptei comuniștilor pentru o viață nouă și inevitabilitatea prăbușirii capitalismului, arătînd că veacul al 20-lea a intrat definitiv în istorie ca veac al comunismului.

Lupta popoarelor pentru pace în fața cu poporul sovietic (*Jurămîntul nostru, Oamenii vor să trăiască*) este ideea de bază a tuturor articolelor și cuvîntărilor lui Ehrenburg. În 1953 — arată el — în articolul intitulat *Glasul popoarelor* — balanța istoriei s-a înclinat de partea păcii fiindcă oamenii cinstiți încep să spună cuvîntul și să exprime adevărata lor dorință de pace. Amintind în *Victorii păcii* că armistițiul din Coreea a fost impus de politica de pace a Uniunii Sovietice și de răsunsetul mișcării pentru pace, Ehrenburg face apel la vigilența popoarelor, deoarece forțele întinericii nu sînt încă dezarmate și ele sînt gata să mute focarul unui nou război în orice altă parte a lumii. Vorbînd apoi de pa-nica în care se află reacționarii americani datorită faptului că au pierdut monopolul bombelor atomice și cu hidrogen (*Impas la Washington*) scriitorul trage concluzia că falimentul politicii atomiste de șantaj trebuie să însemne preluđui unei păci adevărate și a unei colaborări trainice între toate popoarele.

## LITERATURĂ

BOISSIERE RALPH, DE: *Giuvaerul coroanei*. București, E.S.P.L.A. 1955, 518 pag. lei 9.

Indepărtata insulă Trinidad, ultima din șirul Antilelor mici, își merită cu adevărat numele de giuvaer. Apele albastre ale oceanului care scaldă coastele înverzite, azurul înalt al cerului străveziu și limpede în cea mai mare parte a anului, pămînturile roditoare, cu întinsele culturi de tutun și cacao, dar mai ales bogăția neagră a țifeiului din adîncuri, toate ar trebui să contribuie la fericirea locuitorilor acestui minunat colț de lume.

Dar giuvaerul a fost jefuit și încorporat coroanei engleze. Marii capitaliști, rechinii marilor afaceri și-au impus și aici orînduirea lor nedreaptă, bazată pe exploatare. Viața tinerei Cassandra, ca și a altor locuitori de culoare de pe insulă, muncitori lipsiți de orice drepturi, socotiți aproape în rîndul animalelor de stăpîniți albi, e o ilustrare puternică — prin care autorul ne dă imaginea societății din Trinidad.

Cassandra, simplă servitoare în casa judecătorului Osborne, umilită și sfioasă, își duce zilele asemenea zecilor de mii de muncitori de culoare, exploatați în întreprinderile de pe insulă, care nu cunosc încă adevăratele cale către o viață mai bună. Firea ei cinstită o face să înțeleagă că Popito Luna, omul căruia i-a dăruit toată dragostea ei curată, își cîștigă existența prin muncă necinstită. Ajutată și de negrul Ben le Maitre, muncitor instruit care a cunoscut lupta clasei muncitoare din Europa, Cassandra ajunge o adevărată luptătoare pentru unitatea muncitorilor, pentru o viață mai bună. Pierzîndu-și iubitul într-o încercare cu poliția, Cassandra se apropie tot mai mult de le Maitre. Curajul ei crește pe măsură ce înțelege tot mai mult scopul înalt pentru care militează le Maitre. Acesta și-a dăruit toate forțele acțiunii de lămurire a muncitorilor din insulă, de înche-gare a unui front unic de luptă împotriva trădătorilor vinđuți patronilor și guvernului. După grele încercări, în marele oras al șomerilor și mai ales în timpul grevei din Tyzabad, în anul 1937, Cassandra și le Maitre se ridică la înălțimea conducătorilor populari, adevărați eroi ai luptei anticoloniale. Și chiar dacă insula Trinidad mai e încă prinsă în ghiarele coroanei britanice, evenimentele descrise în carte, și care corespund unor întimplări adevărate, arată limpede că nu mai e mult pînă cînd va deveni liberă, un giuvaer al poporului muncitor care-l locuiește. Lumea judecătorului Osborne, a lui Dollard, a lui Joe Elias și Boisson, a tuturor acestor ataceriști și oameni ai lor, se clatină și este aproape de prăbușire în fața celeilalte lumi, a muncii și cinstei, reprezentată de le Maitre, Cassandra, André de Coudray, și atîția alții, negri, galbeni sau albi, care trudesc fără încetare și duc o viață grea, de mizerie.

IVANOV V.: *Nuvele. Povestiri. Amintiri*. București, Editura Cartea Rusă, 1955, 500 pag. lei 8,10.

Volumul *Nuvele. Povestiri. Amintiri*, cuprinde o parte din opera cunoscutului scriitor sovietic Vsevolod Ivanov, auto-

rul piesei *Trenul blindat 14—69*, una din lucrările de seamă ale dramaturgiei sovietice, prezentată în anii trecuți și pe scenele teatrelor noastre. Cartea cuprinde trei părți: *Nuvelle și povestiri, Despre artă*, și *M. Gorki*. În prima parte, sînt prezentate cîteva din cele mai cunoscute nuvele și povestiri ale scriitorului. Unele ca *Trenul blindat 14-69* sau *Partizanii* sînt inspirate din lupta revoluționară a popoarelor din Extremul Orient pentru instaurarea puterii sovietice. Altele, inspirate din lupta poporului rus, în trecutul îndepărtat, pentru libertatea și apărarea pămîntului strămoșesc, ca *La Borodino* și *Lingă vechiul drum al Smolenskului* sînt cuprinse în ciclul *Povestiri din trecutul îndepărtat*. La fel de remarcabile sînt și povestirile care evocă aspecte ale vieții noi în construcție din marea țară a socialismului birurilor printre care se numără: *Floarea din Djungara*, *În munții Buh-Tairon*, *Dimineața*, *De vorbă cu un cioplitor în piatră*, *Prietenii* etc. în care apar oamenii noi sovietici, muncitori, țărani colhoznici, intelectuali, însușiile de marile idei ale comunismului. Partea a doua a cărții intitulată *Despre artă* cuprinde *O povestire despre MHAT* (Teatrul Mare de Artă din Moscova) în care se înfățișează rolul acestui teatru în viața artistică a Uniunii Sovietice, oamenii care l-au slujit (Stanislavski, V. Nemirovici-Dancenco, Kacialov), învățămintele trase din punerea în scenă a piesei *Trenul blindat* etc. Tot în această parte sînt incluse și articolele despre Balzac și A. France, în care autorul evocă marea personalitate a acestor doi scriitori francezi, arătînd semnificația socială a operei lor. Ultima parte a cărții cuprinde un studiu al operei lui Maxim Gorki cu titlul *Dragostea învinge moartea*, din care se desprinde concluzia că opera marelui scriitor a învins pentru că la baza ei stă dragostea de viață și de oameni. În capitolul următor, *Intîlniri cu Maxim Gorki*, autorul povestește fapte, întîmplări și momente din viața marelui scriitor pe care l-a cunoscut personal și de care l-a legat o caldă și devotată prietenie.

POZNER, VLADIMIR: Cine l-a ucis pe H. O. Burrell? București, E.S.P.L.A. 1955, 202 pag., lei 2,80

Un fapt divers; unul din miile de același fel care se petrec zilnic în S.U.A. Un oarecare H. O. Burrell, unul din milioanele de cetățeni necunoscuți ai Americii, a încercat să se sinucidă, tăindu-și gîtul cu o lamă. Ziarul New York Herald Tri-

bune cu data de 30 ianuarie 1951, care publică știrea, precizează că H. O. Burrell a făcut acest gest disperat „pentru a-și salva soția și copiii de comunism”. Un om de rînd, un mic funcționar, un mic negustor poate, un om simplu în orice caz, încearcă să-și ia viața. Nu e vorba totuși de o sinucidere așa cum lasă să se înțeleagă ziarul Nu.H.O.Burrell a fost împins la sinucidere cu premeditare; asupra lui s-au exercitat cele mai odioase presiuni, moralul lui a fost măcinat ani de zile prin cele mai diabolice mijloace. Acasă, la slujbă, pe stradă, la plimbare, la teatru, la cinematograful, prin ziare, prin cărți, prin radio, el a fost mereu sfătuit: omoară-te ca să nu te omoare alții. Tot vei muri, de aceea nu mai aștepta. H. O. Burrell, omul de rînd, cetățeanul neștiutor dintr-un oraș din Carolina de Nord, a fost ucis de toată organizarea de stat a „democrației” de peste ocean. Legile antimuncitorești, antirasiste, libertatea de a muri de foame, șomajul, nesiguranța zilei de mîine, prigoana rasială, minciuna despre un atac atomic din partea U.R.S.S. pregătirile de război, F.B.I.-ul și jurămîntul de lealitate fac pe pașnicul cetățean al Statelor Unite să-și piardă mințile, să nu mai vadă că în lume există un front organizat al păcii care luptă pentru înfrîngerea armelor de exterminare în masă, care depune toate eforturile pentru a îndepărta spectrul negru al războiului. Crezîndu-se singur, fără apărare în fața acestor amenințări care rînjesc mereu spre el din reclamele filmelor, a pieselor de teatru, din titlurile cărților, din paginile ziarelor, care izvorăsc ca o otrăvă din aparatul de radio, Burrell, ca atîția alții, cade victimă acestei ofensive a cercurilor războinice. Propaganda anticomunistă a guvernanților și-a făcut efectul scontat, omul a căpătat o adevărată spaimă de viață.

În pagini impresionante, cu o vervă arzătoare, autorul încheagă un vast tablou al mult lăudatului „mod de viață american” care nu e de fapt decît „modul de moarte american”.

În felul acesta asasinii lui H. O. Burrell sînt complet demascați și arătați în toată hidoșenia lor de călăi ce ar dori pieirea omenirii libere.

N. R. — În numărul trecut al revistei noastre la pag. 21, rîndul 26, coloana 1 se va citi 70.000 cărți difuzate, în loc de 10.000.



## WALT WHITMAN

GEORGE IVAȘCU

Cel mai reprezentativ, cel mai iubit de poporul american și cel mai cunoscut în lumea întreagă dintre poeții americani, este Walt Whitman.

S-a născut la West Hills, Long Island, în statul New York, la 31 mai 1819, ca fiu al unui fermier de origine engleză și al unei mame olandeze. Familia era numeroasă: 9 copii, Walt fiind al doilea. Viața era grea. De aceea viitorul poet e obligat încă de la 11 ani

să ia pe umerii lui fragezi povara unei munci care-i adumbrește copilăria. După ce servește în biroul unui avocat, la 14 ani intră ucenic într-o tipografie. Literele de plumb pe care învață să le culegă îl ajută să-și descopere vocația de gazetar. Este apoi învățător la țară, unde după o scurtă perioadă îl găsim, la 19 ani, editor al publicației „The Long Island”, care apărea cind săptăminal, cind la două sau trei săptămîni, pînă cind din lipsă de mijloace financiare încetă cu totul. În vara anului 1839 el se duce la New York, dar sărăcia îl gonește din marele oraș. Whitman avea acum 20 ani și-și împărțea viața între tipografie și școală primară, — căci nevoia îi impusese să reia ambele îndeletniciri.

În timpul unei campanii electorale din 1842, e redactor la „Aurora”, „o foaie în plin. Un partid abolitionist o agita în mod special și de atunci Whitman se lasă prins tot mai mult de pasiunea gazetărească. La „New World” (Lumea Nouă) el publică primele versuri. În 1842, e redactor la „Aurora”, „o foaie care-și face un merit din a detesta oamenii respectabili”, — cum o califica un ziar local. Totodată, Whitman colabo-

rează la „Democratic Review”, unde publică vreo trei nuvele. În 1843 e redactor șef la „Statesman”; în vara lui 1848 îl aflăm în redacția ziarului „Democrat”. În 1846, devine redactor șef la „Brooklyn Daily Eagle”, ziar al partidului democrat. Fără a lua o poziție hotărîită în problema sclavajului, Whitman condamnă totuși extinderea lui. La începutul anului 1848, se angajează la „Crescent” (Crai nou) din New Orleans. Dar în același an, Whitman începe lungile lui hoinăreli în sudul și sud-vestul țării. În 1849 e din nou la Brooklyn unde redactează ziarul „The Freeman” (Omul liber). În 1850 ia atitudine împotriva sclavajului. La 2 martie, același an publică un *Cintec pentru anumiți Deputați*, devenit apoi *Cintecul Feștelor Palide*, unde satirizează pe politicienii din nord care susțin pe sclavagiștii din sud:

*Situația a ajuns la un punct critic,  
O mică bagatelă.  
Simplul negoț de sclavi negri  
Poate deschide o prăpastie  
Și poate face să tremure de surpriză  
„cele două mari partide”.  
Frumoasă idee, pe legea mea!*

Whitman acuză Nordul de lașitate; el acuză deopotrivă cele două partide că lucrează la ruina uniunii. (Uniunea Statelor Nord Americane N. R.).

Versurile acestea sînt urmate de poemul *Casa Prietenilor*, și mai semnificativ pentru evoluția lui Whitman. Poetul adresează Nordului un îndemn la revoltă. El pămăiește:

*Feștele-Palide, reptilele, vermina omenirii,  
Oribilii șarlatani ai libertății.*



Astfel, devine Whitman poetul sclavilor, poetul libertății. Poemul acesta este trîmbița care vestește evenimentul cel mai mare, din 6 iulie 1865. E data cînd apare, culeș cu propria-i mînă, volumul de versuri al lui Whitman, intitulat *Fire de iarbă*. Totul, din acest volum, — de la literele, mai mari ca de obicei, pînă la forma versurilor care nu se încadrează în nici o regulă poetică — uimește pe cititor, îl răscolește profund.

O uriașă încredere în om, în puterile lui, un vibrant optimism, o forță cu totul neobișnuită, o tinerețe năvalnică, — iată ceea ce aducea versul whitmanian.

*Eu sînt împletirea bucuriilor create, eu  
port în mine viitorul, — strigă el.  
Picioarele mele calcă din culme în culme,  
ca pe o scară.  
Din treaptă în treaptă străbat timpurile  
Și cu fiecare etapă — urc fără încetare —  
tot mai sus.  
Una după alta se înclină fantele  
îndărătul meu.*

Consecvent cu propriu-i vers de luptă, poetul pleacă în 1862 în războiul de secesiune să lupte pentru marea cauză a doborîrii sclaviei. Pe front, el tămăduiește pe răniți cu îndeminarea mîinilor lui, dar mai ales cu înflăcăratele lui versuri.

Rod al acestei experiențe mereu îmbogățite *Firele de iarbă* ajung în 1867 la a patra, iar în 1871 la a cincea ediție.

Poporul american își aflase poetul. El se regăsea în versurile acestea pline de elanul libertății, pline de încredere în om:

*Aud cum America își cîntă felurile  
innuri.  
Innurile meșteșugarilor, fiecare cu  
glasul puternic, voios.*

Astfel cîntă tîmplarul, cîntă zidarul, corăbierul, cizmarul, tăietorul de lemne, plugarul; astfel e cîntecul unei mame sau al unei tinere fete ce coase și spală.

În poemul *Pornind din Paumanok* (insula în care s-a născut), Whitman adresează un adevărat manifest întregii omeniri:

*Vreau să cînt — spune el — măreția  
fărilor contemporane, să parcurg geografia  
întregului glob și să salut cum se cuvine  
fiecare oraș, mare sau mic.*

*De-a lungul poeziei mele vezi navigînd  
vapoarele, vezi de o parte marea din Apus,  
de cealaltă marea din Răsărit, cum vin  
și se depărtează în poezia mea ca pe  
proptiile lor țarmuri.*

Puterile spirit democratic, marea încredere în forțele omului din popor, străbate versurile lui Whitman:

*Vezi meșteșugari harnici, în bănci și  
cu unelte, vezi cum se ridică dintre ei*

*judecători, filozofi, prezenți, toți în hainele meseriei lor.*

Iată de ce *Firele de iarbă* pătrund în mase tot mai largi și în 1876 ajung la a șasea ediție. În același an apare și un mic volum de versuri și proză intitulat *Two Rivulets* (Două pîrîiașe). Whitman, acest mare iubitor al hoinărelii, este însă grav lovit de paralizie. Se stabilește la Camden, unde rămîne pînă la moarte (28 martie 1892).

Înflăcărat poet al libertății, Whitman a cîntat revoluția de la 1848 din Europa și războiul contra sclaviei din S.U.A. Hrănit cu lecturi din Rousseau („un apostol al democrației“ cum notează el pe manuscrisul unei traduceri parțiale a *Contractului social*), din Walter Scott și Eugène Suë, din Shelley și Burns, admirator al lui Goethe și Tolstoi, — autorul *Firelor de iarbă* a adus în patrimoniul literaturii universale nota originală a unui larg suflu liric, cu o puternică rezonanță. În sufletul poetului răsună prelung ecourile întregii lumi.

Pămîntul american, omul american cu năzuințele lui au fost cîntate într-o perspectivă luminoasă, de comuniune cu întreaga umanitate, în viziunea unei lumi noi, făurite de oameni liberi pentru oameni liberi.

Poetul al vieții în cea mai deplină accepție a ei, al libertății și al dragostei de oameni, însuflețit din un manism care se revarsă generos din fiecare vers, Whitman a urit tot ceea ce se opunea vieții, frumuseții ei. Whitman a urit profund războiul. Iată de ce în opera lui aflăm un mesaj ca acesta:

*Topiți-vă, topiți-vă, armate, risipiți-vă,  
soldați în uniforme albastre!  
Nu mai ezitați: renunțați odată pentru  
totdeauna la armele ucigătoare!  
Alte de aici înainte să fie armele  
voastre: arme pentru ogoare.  
Ori unde s-ar afla ele: la sud, la nord,  
la răsărit sau la apus!*

Pentru asemenea mesaj de pace, pentru mărețul suflu de libertate și de încredere creatoare în om, pentru opera lui închinată progresului, Consiliul Mondial al Păcii comemorează împlinirea unui veac de la apariția volumului *Fire de iarbă*. Omagiul acesta este cu atât mai semnificativ cu cît marile valori umane pe care le cîntă sînt astăzi amenințate de aceeași vermină a omenirii pe care o demascau versurile lui acum o sută de ani. Impotriva acestei vermine, versurile lui Whitman au rămas o ascuțită armă de luptă, iar pentru o mare parte a globului ele s-au dovedit într-adevăr profetice. Așa cum spunea poetul, *semnele-n sfîrșit s-au ivit*.



**Abonamentele se fac la toate oficiile  
poștale prin factorii poștali și difuzorii  
voluntari din întreprinderi și instituții.**

78



**PREȚUL**